

Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

II. évf. 1. szám

1996. január

Ára: 45 Ft

A TARTALOMBÓL:

B. Ú. É. K. (Zoltán atya újévi cikke) – Üljünk le egy szóra Grószné Krupp Erzsébet polgármesterrel – Önkormányzati hírek – Fogas kérdések szakmáról, közéletéről (interjú Gábeli Zoltán képviselővel) – Csobánkai karácsony – A kispadon: Gromon István – Pilisi-medence szavalóverseny – Búcsú a búcsútól? – Fogarasy Mihály: A kőszénbánya története – Georg Hidas-Herbszt: Meine Kinderheit – Kék hírek – Kell egy csapat! (interjú a PSC új elnökével)

József Attila: Tél

*Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hogy melegednének az emberek.*

*Ráhányt mindent, ami antik, ócska,
csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
gyermekjátékot, - ó, boldog fogócska!
s rászórni szórva mindent, ami szép.*

*Dalolna forró láng az égig róla
s kezén fogná mindenki földijét.*

*Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hisz zuzmarás a város, a berek,
fagyos kamrák kilincsét föl szaggatni
és rakni, adjon sok-sok meleget.*

*Azt a tüzet, ó jaj; meg kéne rakni,
hogy fölengednének az emberek!*

York napsütése rosszkedvünk telét Tündöklő nyárrá változtatta át... Mostanában gyakran idézik e sorokat Shakespeare III. Richárd című színművéből. Pontosabban csak két szót: *rosszkedvünk telét*. A kor, amelyben élünk, ez a zűrzavaros, mogorva, lélekcserélő és fázós kor valóban rosszkedvünk tele. A tündöklő nyár, a kedves, simogató nyár pedig oly messze van, talán el sem jön soha többé. Yorkban bezzeg tündöklök, ott minden könnyebb – nálunk most fagyos a világ.

De olvassuk tovább Shakespeare szépen zengő sorait:

*Családunkról már elvonnult a köd
S alámerült az óceán szívébe...*

Yorkban persze ez is gyerekjáték. Csak fogja magát az a nyavalyás köd, és elmerül az óceánba. De mit csinálunk mi, akiknek nincs is óceánunk? A köd pedig egyre csak gomolyog itt, a Kárpát-medencében, belepi családunkat, félelmet kelt a szívünkben, és nem jönnek új idők, új szelei, hogy elmúlasszák azt.

Na jó, ne ködösítsünk tovább! Kőd helyett mondjuk inkább azt, hogy adó, tb-járulék, infláció, áremelés, elbocsátás, munkanélküliség... III. Richárd pedig legyen a kormány valamelyik illusztris tagja. Mindegy, hogy melyik. A lényeg az, hogy ne szeressük az illetőt, hogy nagyon utálatosnak tartsuk, hogy őt okoljuk mindenért Mohácstól Bősig, és akkor teljes lesz a műélvezet. Jöhet a katarzis.

Manapság az sem jön. Mert ennek a mostani drámának a szereplőit mi szerződtettük, mi választottuk ki őket a szerepre, és most már hiábavaló minden sopánkodás, hogy jaj! ezek is csak olyan ripacsok, mint az előző társulat volt, végig kell néznünk az előadást, ha fogcsikorgatva is, tudva, hogy a szövegkönyvet is már régóta ők írják, és a gázsit is ők osztják el maguk között.

Hogy megint ködösítetek? Ez korántsem olyan ködös dolog nálunk, Pannóniában. Yorkban talán az. De aki itt él, megérti. És lassan az ember még tapsolni is megtanul hozzá.

Színház az egész világ – mondta a nagy angol drámaköltő. Nekünk a színházból csak a hátsó sorok jutnak, vagy az erkély hátulja, ahonnan a színpadot be sem láthatjuk egészen. Az első sorokban azok ülnek, akik meg tudják venni a drágább jegyeket, és a páholyban, akiknek még jegyet sem kell váltaniuk. Kevés vigasz nekünk, hogy a színpalak mögé még ők sem láthatnak be mindig...

Yorkban bezzeg minden másképpen van. Mert York az már Európa. Mert York közelebb van az éghez. Yorkban volna jó! Igazán ránk férne már néhány tündöklő nyár rosszkedvünk telei után. Igazán ránk férne már végre egy kis csiklandozó, jókedvű napsütés.

B. Ú. É. K. 1996.

*„A kezdés öröme és lelkesedése
nincs fenntartva az
újlesztendő napjának,
ha úgy akarod: megélheted
akár minden reggel is.”*

Szent-Gály Kata

A keresztény ember számára az igazi kezdés Jézus Krisztusban rejlik, és belőle forraszik. Karácsony melegének és szeretetének – a megtestesülésnek – kell átjárnia az ember szívét, hogy valami új születhessen. Ebben a felszabadító örömben kell az életünket évről évre Jézus Krisztusra bízni.

B.Ú.É.K.: Bízd Újra Életed Krisztusra.

Sajnos a karácsonyi vásári, ajándékozási hangulat sokkal erősebben hat, mint az evangélium örömhíre: *„Ne féljete! Nagy örömet adok tudtul nektek... meg született a Megváltótok, Krisztus, az Úr...!”* (Mt 2. 10-11) Egy ének elmaradása is elronthatja a karácsonyi hangulatot... Sokszor elmegyünk a lényeg mellett, amivel Isten megajándékozott bennünket, mert a hangulatra, az érzelmekre többet adunk, mint az értelmi belátásra. Éppen ezért összefolynak dolgaink. Nem tudunk megállni és visszatekinteni. Nem tudunk új-rakezdeni, mert a szokások nagyobb erővel nehezedenek ránk, mint az evangéliumi élet dinamikája. Mi általában fordítottan gondolkodunk. Az Isten üzenetének kell formálódnia emberi szokásainkhoz, nem pedig mi formálódunk az „új élet” adta lehetőségekhez. Pedig az embernek kellenie engednie, hogy Isten közelsége formálja és alakítsa az életét.

A katolikus egyház éppen ezért kezdi az új esztendő Máriaival, Jézus édesanyjával. (Január 1. Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe.) Benne a katolikus ember nem egy istennőt lát, vagy a

vallás eltorzult formáját, aki Jézus pótléka, hanem azt az embert, aki meghallotta Isten üzenetét. Azt felfogta, s magáévá tette. Mint teremtmény maximálisan követte Isten akaratát, és nem ő próbálta formálni saját képére és hasonlatosságára az isteni tervet. Nem sajátította ki, hanem elfogadta: „Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a Te igéid szerint.” Ezáltal egy egészen új életfelfogás valósult meg benne. Mindent alárendelt a „Szeretet művének”, amire Isten őt kiválasztotta és meghívta. Nagysága abban áll, hogy befogadta az Isten teljességét, azt hordozta, és a világnak adta. Személye olyan, mint ablak a házon. Rajta keresztül válik világossá a lakás. De a fényt és annak forrását nem lehet össze-tévesztetni az ablak üvegével. Mária jó eszköz volt az Úr kezében, aki engedte, hogy Isten világossága rajta keresztül bevilágítson ebbe a világba, ahol a sötétség fejedelme az úr.

Az ember érzi, hogy a sötétség mennyire eluralkodik köztünk és bennünk. Az új esztendő kezdetén ott állunk az elmúlt év élményeivel, amik sajnos egyre negatívabb képet mutatnak. De az előttünk álló év se kecsegtet nagy reményekkel társadalmi, gazdasági, erkölcsi szinten. Sok a reményét vesztett ember, mert eltűnnek a távlatok. A nehézségek láttán megfogyatkozik a hit és a szeretet. Egyre többen magukba roskadnak, depresszióssá válnak. Ebben a sokak számára reménytelen helyzetben szólít meg az Úr: *„Ne féljete!”* Van szabadulás, de csak akkor, ha engedjük, hogy az Isten szerető fénye belénk hatoljon, és átjárjon bennünket. Ha befogadjuk, akkor bennünket is átformál, átalakít gondolkodásunkban, mint azt Máriaival, Jézus édesanyjával tette.

Az új esztendő elején kérjük, hogy ragyogjon fel bennünk az *„új élet fénye”*. Ez a *„fény”* adjon nekünk reményt, hitet, szeretetet, hogy boldogabb és békésebb évet élhessünk, mint az előző volt.

Szeretettel:
Zoltán atya

Hírek, képek

December 7-én rendezték meg a gimnáziumban a hagyományos gólyabált, melynek keretében az idősebb diákok felavatták az elsősöket, azaz a gólyákat. Nagy sikert arattak a diákok által ez alkalomból előadott műsorok. A II/A tanárparódiákat vitt színre, a hálás műfaj és *Dallos András* zseniális színészi játéka helyenként tombolásra készítette a lelkes és művészetpártoló publikumot. A II/B Shakespeare A szentivánéji álom című vígjátékából adott elő egy részletet, szintén nem kevés sikerrel. Az idén a tanárok is kirukkoltak egy produkcióval. A Piroska és a farkas című örökzöld klasszikust a közönség ámulattal és őszinte, tiszta röhögéssel fogadta. A műsorok és az avatás után este tíz óráig siketítették a füleiket egy környékbeli rockzenekar által az iskola diákjai, tanárai és a meghívott vendégek.

December 9-én a Pest Megyei Vöröskereszt szervezésében hátrányos helyzetű gyerekek találkozájára került sor a gimnáziumban. Az egész napos rendezvény délelőttjén a gyerekek kézműves foglalkozásokon vettek részt, délután pedig az egyes csoportok műsorait láthatták a résztvevők.

December 16-án Budaörsön a „Mesélünk és álmodunk” címmel megrendezett megyei alsó tagozatos mesemondó versenyen *Bogár Nikolett*, a Vásár téri iskola 3/a osztályos tanulója második helyezést ért el.

December 17-én vizsgamunkák elkészítésével zárult a Közösségi Házban a vörösvári lányok-asszonyok számára rendezett virágkötő tanfolyam.

Az oktatási intézmények közötti együttműködés szép példája volt a Vásár téri általános iskola és a gimnázium közös karácsonyi műsora, amelyet **december 20-án és 21-én**

láthattak a nagyobb és kisebb diákok a gimnázium színháztermében „Régi magyar betlehemes” címmel. Az előadás alapjául szolgáló több mint 300 éves betlehemes töredék egy restaurálás alatt lévő könyv kötetstábjából került elő tizegynéhány évvel ezelőtt. A régi magyar nyelvű szövegek mellett korabeli karácsonyi énekeket adtak elő a szereplők, melyek közül a legfiatalabb egy harmadikos alsós kislány, a legidősebb egy harmadikos gimnazista fiú volt. A kórusban helyet kaptak a két iskola férfi tanárai is, köztük *Oláh Imre* és *Neubrandt István* igazgató.

A magyar nyelvű közös műsor után mindkét intézmény diákjai saját német nyelvű műsort is előadtak. A Vásár téri iskola látványos zenés produkcióval állt elő, a gimnázium műsorából pedig az idén sem hiányzott az elmaradhatatlan, eredeti vörösvári „Christkindlspiel”. A nemzetiségi iskolák karácsonyi műsorát a Szabadság úti óvoda betlehemesével együtt a helyi kábeltévé is felvette, és karácsony első napján műsorra tűzte.

A Templom Téri Általános Iskola hírei

A budakeszi általános iskola által rendezett körzeti mezei futóversenyen elért eredményeink:

I. helyezést ért el a 6. osztályos fiúcsapat.

III. helyezést ért el *Kovács Péter 5/a* és *Fehér Gergely 6/b* osztályos tanuló.

A Budakeszi rendezett alsó tagozatos kis körzeti játékos-ügyességi versenyen iskolánk csapata II. helyezést ért el (továbbjutottunk a körzeti versenyre).

A Pomázon rendezett serdülő fiú kosárlabda villámtornán az iskola csapata III. helyezést ért el.

A Budapesti Oktatási Stúdió 4. osztályos matematikaversenyén megyei II. helyezést ért el *Vadnai Bence* 4. osztályos tanuló.

1996. január 26-án este fél hétkor a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola hangversenysorozatának keretében *Jandó Jenő* zongoraestjére kerül sor.

A Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Táncegyüttes újabb tengerentúli turnéra készül. A múlt évben az Egyesült Államokban jártak, az idén Brazíliából, Vitóriából kaptak meghívást. E messzi faluban a második világháború után kitelepített délvidéki svábok élnek. Az ősök nyelvét és a hagyományokat hűen ápoló németek 1996-ban emlékeznek meg kitelepítésük 50. évfordulójáról. A táncegyüttest ez alkalomból hívták meg, s ellátásukról természetesen ők gondoskodnak. Az útiköltséget azonban (ami fejenként 120 000 forint) a táncosoknak kell kifizetniük. Az együttes kapott ugyan támogatást külföldi útjukra az önkormányzattól és egy alapítványtól, de ez a költségek egy részét fedezi csak. Kérjük, aki teheti, támogassa a táncegyüttest, hogy brazil vendégszereplésük megvalósulhasson.

Az együttes számlaszáma:
OTP Pilisvörösvári Fiók
11742245-20044514

Felvételünk a táncegyüttes tavalyi, amerikai útján készült.

Üljünk le egy szóra

Grósné Krupp Erzsébet polgármesterrel

– December 1-jén a képviselő-testület lakossági fórumot tartott, amelyre meghívta az önkormányzati tulajdonban lévő lakások bérlőit. Mi volt a találkozó célja?

– A fórum keretében került ismertetésre az önkormányzati lakások elidegenítéséről szóló rendelettervezet. Ennek a szöveges részét a képviselő-testület novemberben hagyta jóvá. A rendelettervezet melléklete tartalmazza azokat az adatokat, amelyek az egyes lakások forgalmi értékére vonatkoznak. Ezzel az anyaggal mint vitaanyaggal mentünk a lakossági fórumra, és az volt a célunk, hogy a véleményeket közelítsük egymáshoz.

– A fórumon úgy tűnt, a lakásbérlők már ismerik a rendelettervezet szövegét...

– A szövegnek hüen kell tükröznie a lakástörvény idevonatkozó részeit, amely 1993-ban jelent meg. Mivel az önkormányzati lakások eladásával már az előző testület is foglalkozott, a törvény szövege már ismert volt a bérlők előtt.

– Hány lakást érint a rendelettervezet?

– Összesen 188 lakást.

– Miért akarja eladni az önkormányzat ezeket a lakásokat?

– A lakások fenntartására nincs pénzünk, a lakberek ugyanis messze nem fedezik a fenntartás költségeit. A lakberek megállapítása az előző rendszerben politikai kérdés volt.

– Mennyi az átlaglakbér Vörösváron?

– A lakberek nagy része 500 és 1500 forint között mozog.

– A lakók nagyon háborognak, hogy még minimális karbantartás sincsen, sok helyütt vízsek, penészesek a falak, hullik a vakolat, van olyan lakás, amelyet életveszélyessé nyilvánítottak a kémények állapota miatt...

– Mivel a karbantartásra soha sem volt elegendő pénz – még a tanácsi rendszerben sem, amikor pedig központi támogatást is kapott erre a falu –, az elmulasztott karbantartások valóban számos helyen komoly műszaki problémát jelentenek.

– Ki határozta meg az elidegenítendő önkormányzati lakások forgalmi értékét?

– A törvény szerint a forgalmi értéket a hasonló adottságú lakások helyi forgalmi értéke alapján az önkormányzatoknak kell megállapítaniuk. Az általunk megállapított értékek lényegében az előző önkormányzat értékbecslésén alapulnak, amelyet a hivatal értékbecslő szakvizsgálóval rendelkező munkatársa készített el. Ez tehát egy abszolút hivatalos értékbecslés, lakásokra lebontva.

– A bérlők nagy része elégedetlen az így megállapított értékekkel...

– Mi is túlzottnak tartottuk ezeket, éppen ezért több kedvezményt kívánunk adni az egyedi szerződések megkötésekor. A kedvezmények elérhetik a forgalmi érték akár 50%-át is.

– Mi van akkor, ha a bérlő független értékbecslőt kér fel lakása forgalmi értékének megállapítására?

– Természetesen saját költségére megteheti, az önkormányzat azonban ezt saját szakértőjével felülvizsgáltatja.

– A képviselő-testület legutóbbi ülésén duplájára emelte a lakbért, nem tekinthető-e ez egy burkolt fenyegetésnek a lakásbérlők felé: ha nem veszik meg a lakásokat, az önkormányzat a csillagos égig emeli a lakbéréket?

– Ez természetesen nem áll szándékunkban, tény azonban, hogy a jelenlegi lakberek nagyon alacsonyak, van olyan is, amelyik nem éri el a havi száz forintot.

– A lakásbérlők elmondták, hogy ők nem alamizsnát kérnek, hanem egy elfogadható árat, amit meg is tudnak fizetni, kb. mennyit fizetnének átlagban egy-egy lakásért a kedvezmények beszámítása után?

– A vörösvári lakások zöménél ez egymillió forint alatti összeget jelent.

– Mire használja fel az önkormányzat az így befolyt összegeket?

– A törvény úgy rendelkezik, hogy a befolyt összegeket elkülönített ingatlanszámlán kell kezelniük, és csak új lakások építésére, illetve a meglévő lakások korszerűsítésére használhatjuk fel.

– Mikorra várható, hogy elfogadják a rendeletet?

– A szöveges részt – mint említettem – már elfogadta a képviselő-testület, a melléklet, amely a forgalmi értékeket tartalmazza, a január 29-i testületi ülésen kerül szavazásra.

– December 7-én és 8-án vállalkozói fórumra kaptak meghívást a vörösvári iparosok, kereskedők, szolgáltatók. Mi volt a fórum célja?

– Pilisvörösvár 1996-ban megpályázza a városi címet. A várossá nyilvánítás kezdeményezésével kapcsolatban szükségesnek tartottuk kikérni a vállalkozók véleményét. A pályázat kidolgozásához, illetve benyújtásához olyan adatokra is szükségünk van a vörösvári vállalkozásokról, amellyel eddig sem az önkormányzat, sem a Központi Statisztikai Hivatal nem rendelkezett. Ezért összeállítottunk egy kérdőívet, amelyet a meghívóval együtt elküldtünk a vállalkozóknak. Az önkormányzat a beadandó pályázatban a kapott adatok alapján kívánja bizonyítani a község regionális szerepét.

– Milyen jellegű kérdéseket tartalmazott a kérdőív?

– A kérdőívben a gazdasági egység jellegére, tevékenységi körére, az előállított termékekre, a nyújtott szolgáltatásokra, a foglalkoztatottak számára és a forgalmi adatokra kérdeztünk rá. A kérdőíveket természetesen név nélkül kértük kitölteni.

– Hányan vettek részt a fórumon?

– A részvételi arány nem volt magas, a két nap alatt Vörösvár kb. 800 vállalkozója közül mintegy 100-an jöttek csak el, a kérdőíveket viszont azok is folyamatosan küldik vissza, akik nem voltak ott a fórumon.

– Hogyan álltak hozzá a fórumon a helyi vállalkozók a várossá nyilvánítás kezdeményezéséhez?

– A megjelentek döntő többsége támogatta a várossá nyilvánítással kapcsolatos elképzeléseinket. Sokukban azonban felmerültek olyan aggályok, amik bennünk is megvannak: ilyen minimális szilárd úthálózat mellett nevezhető-e majd egy település magát városnak, táblacserét jelent-e csak a várossá nyilvánítás, vagy ennek ténylegesen is lesz tartalma? Én úgy érzem, hogy a várossá fejlődés útján ez a nagyközség már elindult. Rendelkezünk az oktatás, az egészségügy és a szolgáltatások terén olyan színvonalú és nagyságrendű intézményekkel, amelyek már most sem csak a községet szolgálják ki, hanem térségi, regionális feladatokat látnak el. A fejlődésnek azonban van egy lélektani folyamata is, ami azt jelenti, hogy közösen kell készülnünk arra, hogy a községünkben város legyen, és ehhez a felkészüléshez feltétlenül szükséges az itt lakók véleménye és együttműködő támogatása.

– Mi a pályázat beadásának a határideje?

– 1996. április 20.

– A fórumok sorában a harmadik a december 19-én megrendezett pedagógusfórum volt, amelyet az Oktatási, Kulturális és Sportbizottság kezdeményezett. Hogyan értékeli az itt elhangzottakat?

– Szeretnénk kialakítani a pedagógusokkal egy folyamatos, rendszeres párbeszédet, amely egymás jobb megértését szolgálja. Ez a találkozó ebben az első lépést jelentette, és bár a pedagógusok nem vettek rajta olyan nagy számban részt, mint vártuk, a jövőt illetően mindenképpen hasznosnak ítélem meg a fórum megrendezését.

– Pilisvörösvár és Pilisszentiván községek önkormányzatai pályázatot hirdettek a közös tulajdonukban lévő Klapka utcai ingatlan (az iskola és a tornacsarnok) értékesítésére. December 21-én megtörtént a pályázatok felbontása. Mi lett ennek az eredménye?

– Egyetlenegy pályázat érkezett, a Szamos Marcipáné, amelyben a vásárló felajánlja az ingatlanért cserében nettó 65,5 millió forint egy összegben való kifizetését. A pályázó ajánlatát mindkét képviselő-testület elfogadta.

– Vörösvár hogyan részesedik a vételárból?

– Az összeg 45%-a miénk, azaz kb. 30 millió forint.

– Mire fogja felhasználni az önkormányzat ezt a pénzt?

– Kizárólag vagyonszerzésre használhatjuk fel, például a szennyvíztisztító üzem bővítésére vagy útépitésre.

– Elkezdődött egy új év, az ilyenkor szokásos jókívánságok mellett mi az, amit ön mint a falu polgármestere kíván?

– Azt kívánom, hogy az 1996. évi koncepciónkban rögzített feladatainkat maradéktalanul tudjuk teljesíteni, intézményeink zavartalanul működjenek, a beruházásainknak legyen meg a pénzügyi fedezete, és legyen meg a lehetősége újabb beruházások megkezdésének is.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A képviselő-testület december 15-i és 18-i üléseinek rendeletei és határozatai

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának rendelete a belföldi gépjárművek adójáról

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzata a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényt módosító 1995. évi XCVIII. törvény (továbbiakban: törvény) 11. §-ában kapott felhatalmazás alapján a belföldi gépjárművek adójának mértékéről – a törvény keretei között – a következő rendeletet alkotja:

1. § Az adó mértéke

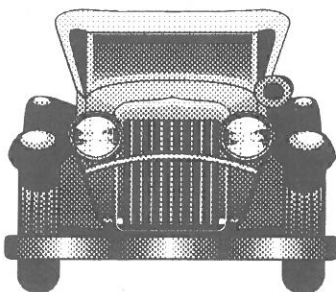
(1) Az évi adótétel – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a törvény 6. §-ában meghatározott adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után 500 Ft.

(2) A motorkerékpár, a lakópótkocsi, a lakóautó és a sátrás utánfutó adója 4000 Ft/év.

(3) Az ideiglenes forgalmi engedéllyel forgalomban tartott gépjármű után – fajtára való tekintet nélkül – az adómentes időszak túllépését követően minden megkezdett hónapra havi 2000 Ft adót kell fizetni.

2. § A képviselő-testület rendeletében kötelezi magát arra, hogy a gépjárműadókból befolyt, az önkormányzatot megillető bevételt útalapszámlára vezeti át, és kizárólag útépitésre fordítja.

3. § E rendelet 1996. január 1-jén lép hatályba.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának rendelete az önkormányzati tulajdonú lakások lakbérének mértékéről

A képviselő-testület az önkormányzati tulajdonú lakások lakbéréét egységesen 100%-kal megemeli.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata az oktatási intézmények szervezeti és működési szabályzatáról

A képviselő-testület elfogadja az oktatási intézmények szervezeti és működési szabályzatát, azzal, hogy az Oktatási, Kulturális és Sportbizottság észrevételeit az intézmények vezetőivel folyamatosan pontosítani kell.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a szemétdíj emeléséről

A képviselő-testület a községgondnokság által előterjesztett 40%-os szemétdíj-áremelést 1996. I. negyedévére elfogadja, úgy, hogy kötelezi a községgondnokságot a szemétszállítás tényleges költségeinek kidolgozására és annak a különbözetnek a kimunkálására, amit a 40%-os áremelés jelent.

A Pénzügyi Bizottság, a Környezetvédelmi Bizottság és a Gazdálkodási és Településfejlesztési Bizottság az elkészült anyag alapján teszi meg javaslatát a továbbiakban.

A képviselő-testület ezzel az intézkedéssel azt is kinyilvánítja, hogy a községgondnokság további többletfinanszírozási igényt nem terjeszthet elő.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata Pilisvörösvár és vonzáskörzete egészségügyi sürgősségi alapellátásának fejlesztési tervéről.

A 24 órában működő esetkocsi beindítási feltételeinek megteremtéséhez Pilisvörösvár Önkormányzata lakosságárányos költségeinek vállalásával hozzájárul. A döntés fedezetül szolgáló 2,2 mFt-os költséget az 1996. évi költségvetésben az intézmények költségvetésének terhére kívánja rendelkezésre bocsátani, az összeget havi részletekben a PIMEA számlájára utalja át.

A képviselő-testület úgy határozott továbbá, hogy 1996. január 1-jétől a központi orvosi ügyelet feladatának ellátásával az Országos Mentőszolgálatot bízta meg. Tudomásul veszi, hogy az ügyeleti ellátás a mentőállomás épületében történik.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata 1996. évi üléstervéről

A képviselő-testület 1996. évi üléstervezetét megtárgyalta, és szükségesnek tartja, hogy az a bizottsági javaslatokkal kiegészítve ismét a testület elé kerüljön.

Megkezdődött a szennyvíztisztítómű bővítése

A szennyvíztisztítómű bővítésére kiírt pályázaton öt cég vett részt. A pályázatot a VÍZÉP Mélyépítő Kft. nyerte meg. A kivitelező a helyszínen már fel is vonult, a munkálatok megkezdődtek. A beruházás 140 millió forintba kerül, melynek 50%-át állami céltámogatásból fedezi az önkormányzat. Építési határidő 1997. október 30.

Új előírások a gázbekapcsolásra vonatkozóan

Az ipari és kereskedelmi miniszter 32/1995. VIII. 18. sz. rendelete szerint a gázelosztó vezetékek létesítését hálózatfejlesztési hozzájárulás befizetése mellett a gázszolgáltató végzi.

Utólagos bekapcsolások esetében, ha az új fogyasztó TIGÁZ tulajdonú vezetékre akar rácsatlakozni, akkor először egy igénybejelentőt kell kitöltenie, ami alapján a TIGÁZ elkészít egy egyszerűsített tanulmányi tervet, amiben kiszámítja a vezetéképítés, a szerelvények, az előre kötés költségeit.

Abban az esetben, ha az építést a TIGÁZ végzi, a fizetendő hozzájárulás összegét a beruházásra készítette, és a helyi önkormányzat által elfogadott (aláírt) egyszerűsített tanulmányterv alapján a 32/1995. VIII. 18. sz. rendeletnek megfelelően kell kiszámolni.

Természetesen mód van arra is, hogy a fogyasztó a vezetékét a fogyasztói rendszerrel együtt saját kivitelezőjével építtesse meg (ez esetleg gyorsabb és olcsóbb), ha vállalja, hogy utána a vezetékét a TIGÁZ tulajdonába adja. Ekkor csak az előre kötés költségét kell a TIGÁZ részére megfizetni.

Ebben az ügyben felvilágosítást adnak a Diósi Üzemigazgatóságon (Tóth Tamás, tel.: 23-382-395), valamint a gázszolgáltató üzemeknél (Szentendre, tel.: 26-310-032; Százhalombatta, tel.: 23-354-682; Szigetszentmiklós, tel.: 24-365-562).

Fejér István
üzemigazgató

Vörösvári Újság

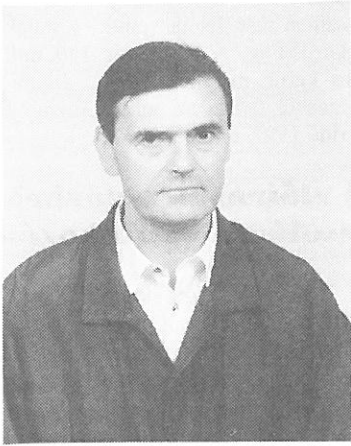
Várjuk Kedves Olvasóink írásait, leveleit, észrevételeit a község ügyeivel és az újsággal kapcsolatban. Kérjük, írásait lapzártáig, a hónap utolsó munkanapjáig adják le.

Az újságban megjelenő írások nem tükrözik feltétlenül a szerkesztőbizottság és a felelős szerkesztő véleményét. Név nélküli és a személyiségi jogokat sértő írásokat nem teszünk közzé.

Újságunk minden hónap harmadik hetében jelenik meg. Keressék az útleletekben!

Fogas kérdések szakmáról, közéletéről

Interjú dr. Gábeli Zoltán képviselővel

– A fogorvost nem szokták imáikba foglalni az emberek, sokan úgy félnak tőle, mint a tűztől. Miért választotta ezt a szakmát?

– Eredetileg általános orvosi szakra jelentkeztem az egyetemre. A sikeres felvételi után néhányunkat áthívtak a fogorvosi egyetem fogászati klinikájára, ahol tartottak nekünk egy tájékoztató előadást, és bemutatták a klinika működését, az ott használt eszközöket, berendezéseket. Engem mindig is érdekelt a technika, és úgy döntöttem, hogy átjelentkezem a fogorvosi egyetemre. Ezt a döntésemet soha sem bántam meg.

– 1995 szeptemberétől a fogorvosi kezeléseket nagy részéért fizetnie kell a betegeknek, ezért országszerte visszaesett a fogászati rendelők forgalma. Vörösváron milyen mértékű ez a visszaesés?

– Jelentős mértékű, mintegy a felére csökkent az SZTK-rendelést felkereső betegek száma.

– Úgy tudom, az furcsa helyzet állt elő, hogy a privát praxis árai bizonyos esetekben alacsonyabbak most, mint az önkormányzati rendelők. Ki állapítja meg egyáltalán a kezeléseket díjait?

– Az Orvosi Kamara fogorvosi tagozata adott ki ajánlást a kezeléseket díjaira vonatkozóan. Ehhez az ajánláshoz képest vidéken a privát praxis árai valóban alacsonyabbak. A magánrendelők forgalma ezért némileg nőtt is az elmúlt időben.

– Milyen szolgáltatásokat vesznek igénybe az SZTK-rendelésen a betegek?

– Főleg azokat, amelyek ingyenesek, így leginkább a foghúzást. Éppen ezért a Kamara szeretné, ha az úgynevezett fogmegtartó kezeléseket (fogtömés, gyökerkezelés) újra térítésmentesek lennének.

– Mennyi ennek az esélye?

– Elég nagy a felháborodás nemcsak a lakosság, hanem a fogorvosok körében is, ezért a Kamara kérésére a minisztérium újra tárgyalja, és a parlament elé viszi az ügyet. Reméljük, hogy a fogmegtartó kezeléseket előbb-utóbb visszakertülnék a TB finanszírozásába.

– Mit tesz a fogorvos akkor, ha bejön egy beteg, aki nem tudja a fogtömést megfizetni, és azt mondja, doktor úr, húzza ki?

– Eddig még szerencsére nem kerültem orvostikailag ilyen kényes helyzetbe, ha nem tudta megfizetni a beteg a tömést, megcsináltam ingyen, maradék anyagból, de biztos, hogy a továbbiakban erre már nem lesz lehetőségem.

– Annak ellenére, hogy évtizedekig ingyenes volt a fogorvosi rendelés, a lakosság fogazata európai viszonylatban mégis igen rossz. Mi ennek az oka?

– Egyértelműen az, hogy az emberek döntő többsége elhanyagolja a fogápolást, vagy rosszul mos fogat. Manapság a televízióban egyre több fogápolással kapcsolatos reklámot lehet látni, talán ez is segít egy kicsit.

– A mentőállomás és a szakorvosi rendelőintézet közötti átjáró építése mennyiben érintette a fogorvosi rendelőket?

– Sokan azt hiszik, hogy a rendelők átépítése egyben a modernizálásukat is jelentette. Ez nem így van, a berendezés nem változott, annyi történt csak, hogy mindkét rendelő valamivel kisebb lett a folyosó miatt.

– Annak ellenére, hogy a rendelőket novemberben átadták, decemberben a négy fogorvos közül ketten – köztük ön is – fizetés nélküli szabadságot vettek ki...

– Szeptember elseje óta a rendelőintézet a TB-hozzájárulás felét kapja csak meg, így anyagi helyzete ellehetetlenült. Mivel jóval kevesebb a munka is, ketten felajánlottuk, hogy decemberben fizetés nélküli szabadságot veszünk ki. Hogy mi lesz aztán januárban, azt még senki sem tudja.

– Miért döntött úgy, hogy orvosi hivatása mellett közéleti szerepet is vállal?

– Úgy érzem, minden embernek – főleg egy értelmiséginek – kötelessége szerepet vállalni a közéletben, amennyire azt a tehetsége és az ideje engedi. Én MDF-tag vagyok, és ha nem is politizálok sokat, erkölcsi kötelességemnek érzem, hogy részt vegyek ebben az országátalakításban, ami most folyik.

– A '94-es helyhatósági választáson az MDF-KDNP választási szövetség mind a kilenc körzetben állított jelöltet, és két körzetet kivéve mindenhol az ő jelöltjük futott be. Egyenesen következik-e ebből, hogy ez egy konzervatív-keresztény beállítottságú falú?

– Nem feltétlenül. Úgy gondolom, a polgárok inkább az egyes emberekre szavaztak, és nem a pártokra. Meglátásom szerint az emberek többsége apolitikus, nem érdekli őket a politika és a pártok. Ez érthető, hiszen negyven éven keresztül megszokták, hogy a fejük fölött döntenek, és hogy úgy sincs beleszólásuk a dolgokba. Sajnos, még most sem tanulták meg, hogy a saját sorsukról, nekik kell döntenie. Meggyőződésem, hogy a '94-es országgyűlési választásokat az apolitikus, közömbös tömeg „nyerte meg” a szocialisták számára. Ezek a szavazatok fontosak lettek volna a számunkra.

– Egy év elteltével hogyan látja, mennyire tudja képviselni választóközletének érdekeit a testületben?

– A lakosság kéréseit (járdák készítésére, fák telepítésére stb.) én mindig továbbítom a

testületnek, valószínűleg azonban, hogy ezek a kérések inkább csak a nagy beruházások után (pl. csatornaépítés) teljesülhetnek.

– Ritkán szól hozzá az üléseken, akkor is röviden és tömören. Nem gondolja, hogy így hátrányba kerül azokkal szemben, akik gyakran és hosszasan szólnak hozzá egy-egy témához?

– Ritkán szólok ugyan, de lényegre törően, szerintem azt jobban megjegyzik. Nagyon sokan vannak a testületben, akik sokat beszélnek, kontórfalaznak, a lényeget gyakorlatilag a beszédük feléből ki lehetne hozni. Ráadásul mostanában az ülések sokszor személyeskedő, indulatos vitákba fulladnak.

– Ön a Környezetvédelmi Bizottság elnöke. Nem gondolja, hogy ez az önkormányzat mostohagyereke, akire a legkevésbé figyelnek, és hogy más bizottságok fontosabbak nála?

– Biztos, hogy fontosabbak, mi sokkal kevesebb témában vagyunk érdekeltek, mint például a Pénzügyi Bizottság, így ritkábban is szólunk hozzá. A mi bizottságunk inkább működik, mint szónokol. A műszaki osztály egyik alkalmazottja meg is említette nemrégiben: „Ti dolgoztok, a többiek meg vitatkoznak.”

– Jut-e egyáltalán pénz Vörösváron környezetvédelemre?

– A környezetvédelem nem csupán pénz kérdése, az emberek szemléletén kéne változtatni. A legfontosabb az, hogy a falut tisztán tartjuk, ehhez viszont az kell, hogy mindenki törődjék a portáján kívüli területekkel is. Csak közös összefogással lehet eredményeket elérni.

– Ha a falut sikerül is tisztán tartani, a külterületek, erdőszélek, a falu határa mindig problémát fog okozni, hiszen köztudott, hogy tonnaszámra borítják le még ma is itt a hulladékot, sítet. Hogyan lehetne ezt megakadályozni?

– Csak úgy, hogy a környezetvédelmi felügyelő gyakrabban keresné fel ezeket az illegális hulladéklerakó helyeket, és gyakrabban szabna ki bírságokat. Sajnos, ritkán sikerül tetteit érni a szabálysértőket.

– Előfordult akár egyszer is, hogy megcsiptek valakit?

– Igen, nemrégiben például a polgárőrség segítségével sikerült leleplezni egy környezetszennyezőt, és megbüntetni őt.

– Mennyi volt a bírság összege?

– Tízezer forint.

– Be is szokták hajtani a bírságokat?

– Nagyon gyakran tapasztaljuk, hogy a hivatal kiszabja ugyan a bírságot, de a befizetést nem ellenőrzi. Minden törvény, rendelet annyit ér, amennyit megtartanak belőle. Ha valaki eddig nem tanulta meg, hogy a környezetét rendben kell tartania, vagy a kutyáját be kell zárnia, csak akkor fogja megtanulni, ha sorban fizeti a kemény büntetéseket. Sajnos úgy néz ki, hogy eddig egyetlen büntetést sem hajtottak be, ez egyértelműen a hivatal feladata lenne. Ezért én néha úgy érzem magam, mintha fölösleges lennék a testületben: hiába hozunk meg egy rendeletet, előre látom, hogy úgysem fogják végrehajtani.

Csobánkai karácsony

A Vásár téri iskola karácsonyi ajándékai a gyermekotthon lakóinak

Mi jut eszünkbe a karácsonyról? Biztos, hogy először az ajándékozás, aztán a gyertyafény, a sütemények illata, a színes üveggömbök, angyalkák, és ami a legfontosabb: béke és szeretet. De vajon gondolunk-e azokra is, akiknek nincsen igazi karácsonyuk: az otthontalanokra, a katasztrofáktól, az üldözöttekre, a háború útje menekültekre? Eszünkbe jutnak-e azok a szerencsétlen sorsú gyermekek, akiknek nincs családjuk, s akik nem ünnepehetnek velünk együtt?

Ezentúl karácsonykor gondoljunk egy kicsit rájuk is! – ez volt a Vásár téri általános iskolások német nyelvű karácsonyi műsorának legfontosabb üzenete. A műsort *Heike Bremer* és *Máriaházi Andrea* tanárnők állították össze, akik hittek abban, hogy e nemes gondolatot tettekkkel is alá lehet támasztani, s akciót hirdettek nehéz sorsú gyerekek megajándékozására. Karácsony előtt egy héten át gyűjtötték a gyerekek megunt, de még ép és használható játékaikat. Gyűltek szép sorjában a macik, babák, kisautók, telefonok, de még használt ruhák is kerültek a nagy dobozba. Az összegyűlt ajándékok címzettje a csobánkai gyermekotthon lett, ahol hetven fogyatékosgyerekek foglalkoznak a nevelők. Közülük harmincan bentlakók, akiket karácsonykor sincs, aki magával vigyen.

December 21-én a csobánkai gyerekek már nagyon várták az ajándékokat. Amikor megérkeztünk a kastélyhoz, amelyben a gyermekotthon működik, a nagyobbak lelkesen segítették becipelni a dobozokat, s még az autóba is bekéredzkedtek egy kicsit. Ezalatt a kisebbek izgatottan gyülekeztek a kastély egyik termében. Megható volt látni az örömeiket, ami nemcsak az általunk vitt ajándékoknak szólt, hanem annak is, hogy egyáltalán gondoltunk rájuk, hogy meglátogattuk őket, és néhány jó szót szoltunk hozzájuk. Ahogy beléptünk a kastélyba, rögtön körbevettek minket, fogták a kezünket, simogattak, megmutatták a szobáikat, még énekeltek is nekünk. Alig akartak minket később elereszteni.

Talán egészséges gyerekek nem is tudnak úgy örülni ajándéknak, ahogyan ők örültek a csomagok kibontásakor. Lehet, hogy más gyerekek ez már csak értéktelen, megunt holmi, nekik itt minden darab kincs ér, amit hetekig fognak csereberélni – mondta az egyik nevelőnő. Azt is megtudtuk tőle, hogy a nevelőotthon anyagi gondokkal küzd, s mostanában egyre kevesebb segítséget kapnak a civil szervezetektől is. Az otthon berendezése szegényes, elhasználódott, játékra, programok szervezésére nincs pénzük. Ezért örülnék annyira a legapróbb segítségnek is.

Bizony, lesz helyük ezeknek a játékoknak a sivár szobákban, az egyszerű kis szekrénykében. Milyen egyszerű és nagyszerű dolog örömet okozni! Köszönet azoknak, akik ezt kitalálták, és köszönet a vörösvári gyerekeknek, akik ezen a karácsonyon másokra is gondoltak.

Ságiné Sebők Magdolna

Dr. Bernd Rieder gröbenzelli polgármester levele Grószné Krupp Erzsébethhez

Liebe Frau Kollegin,

wieder liegt ein Jahr hinter uns allen und auch die Partnerschaft zwischen Pilsivörösvár und Gröbenzell ist wieder ein Jahr gewachsen. Viele Kontakte haben das letzte Jahr geprägt:

– Zuerst der Puszta-Ball im Februar 1995 in unserer gemeindlichen Mehrzweckhalle, wo Sie ja auch fleißig mitfeierten und mittanzten.

– Dann waren 46 Senioren im März 1995 auf Einladung des Veteranenvereins in Gröbenzell.

– Vom 28. 04. bis 02. 05. 1995 waren Herr Ulrich und ich in Pilsivörösvár, um die Kontakte zu vertiefen.

– Herr Ulrich war dann mit Herrn Till im August bei den Kiri-Tagen.

– Der deutsch-ungarische Verein war im Rahmen einer Ungarnfahrt im August ebenfalls in Pilsivörösvár.

– Der Jugendaustausch über unser Jugendzentrum erfolgte im August und September. Herr Gemeinderat Schlegl vertrat die Gemeinde beim Weinlesefest.

Dazu kamen weitere drei Maßnahmen des 1. SC Gröbenzell in Pilsivörösvár und hier in Gröbenzell.

Wir können sehen, daß noch viele Kontakte stattfinden konnten. Ich hoffe, daß die Partnerschaft im nächsten Jahr ebenso gut verlaufen wird. Am 17. 02. 1996 ist wieder Puszta-Ball und ich hoffe, daß Sie dann wieder in Gröbenzell sind. Wir wollten ja bei dieser Gelegenheit in einem etwas feierlichen Rahmen das 5-jährige Bestehen der Partnerschaft feieren lassen, sicherlich im Rathaus oder Bürgerhaus.

Der neue Gemeinderat wird im März 1996 gewählt und amtiert ab 01. 05. 1996. Soweit ich noch weiß, findet ja mit der Gemeinde Gerstetten am 04. / 05. 05. 1996 eine offizielle Partnerschaft mit Pilsivörösvár statt. Ich könnte mir vorstellen, daß ich mit einer Gemeinderatsdelegation (vor allem neue Gemeinderäte!) nach dem 01. Mai Pilsivörösvár offiziell besuchen kann.

Wir wollen weiter daran arbeiten, daß die Menschen in Pilsivörösvár und Gröbenzell noch näher zusammenwachsen. Gerade auf der Ebene der familiären Kontakte und der Beziehungen unter den Vereinen sollten die Verbindungen auch künftig blühen und gedeihen.

Ich wünsche Ihnen ein gesegnetes Weihnachtsfest, eine gute Zusammenarbeit im neuen Jahr und alles erdenklichen Gute für Ihre Pläne privat und im Dienste Ihrer Bürgerinnen und Bürger. Darf ich Ihnen die neueste CD des Männergesangsvereins als kleines Geschenk zu Weihnachten übersenden. Viele Freude damit.

Mit besten Grüßen

*Dr. Bernd Rieder
1. Bürgermeister*

A KISPADON:

Gromon István

– A rendszerváltás idején a közéletben ön jelentős szerepet játszott. Úgy tűnik, mára a közszerepléstől teljesen visszavonult. Mi ennek az oka?

– Visszavonulásom oka a közéletben való nagyfokú csalódásom volt, amit szellemi, világnézeti elbizonytalanodás is kísért. Az biztos,

hogy én már nem az az ember vagyok, aki akkor voltam. Már nincs meg bennem az a tettvágy és önfeláldozó készség, ami akkor volt. Egyrészt csalódtam azokban az emberekben, akik közéleti szerepet vállaltak a rendszerváltozásban, mind helyi, mind országos szinten, másrészt csalódtam a polgároknak is. Nagyon nagy közömbösséget tapasztaltam a részükre. Amikor '88-'89-ben érezhetővé vált a rendszerváltásnak a szele, én azt hittem, hogy nagyon sokan vannak, akik annyira várják a változást, mint én. Kevesen mutatták ki az örömlüket, kevés emberből váltott ki ez az időszak tettrekészséget, áldozatkészséget. Ma már megértőbb vagyok az emberekhez, mint akkor. De abban az időben úgy éreztem, hogy cserben hagytak minket, akik mint a megszállottak kitűzdöttünk azért, hogy a dolgok megváltozzanak.

– Találónak érzi-e rovatcímünket önre nézve?

– A kispadon edzésben lévő, igazolt játékosok ülnek, akik bármelyik pillanatban bevetethetők. Én már nem vagyok igazolt játékos, nem edzek, sőt már nézőként sem nagyon járok meccsre.

– Ezek szerint soha többé nem vállal közéleti szerepet?

– Ezt így nem merném kijelenteni, nem tudhatom, hogy mikor alakul ki egy olyan helyzet, mint '88-'89-ben, amikor a külső körülmények és a szubjektív motivációk egy olyan konstellációt alkotnak, hogy mégis rászánom magam a közéletbe való visszatérésre.

– Az egyszerű emberek a politikában ma is valami úri huncutságot látnak. Innen eredhet a közömbösségük, a bizalmatlanságuk...

– En politikusként is mindig egyenes, nyílt, következetes és kiismerhető szerettem volna lenni. Hittem abban, hogy ez nem mond ellent a politika logikájának. Ezért nagyon sok kritikát kaptam a saját frakciómban. Most már én is hajlok arra, hogy a politika sajátos logikája időnként nem teszi lehetővé az őszinteséget és a nyíltságot. Adott esetben megkövetelheti akár a hazugságot is. A hagyományos erkölcsstani tétel úgy szól ugyan, hogy a jó cél nem szentesítheti a bűnös eszközt, a politikában ezt differenciáltabban kell azonban vizsgálnunk. A politika speciálisan olyan területe az életnek, ahol a gonoszság erői centralizáltan vannak jelen az érdekek – anyagi érdekek, hatalomvágy – következtében. Tétélezzük fel, hogy van egy

rendkívül jó szándékú politikus, aki abszolút önzetlenül, valamiféle elhivatottságból, idealista alapon akar valamit tenni a közösségért, ám amikor elkezd politizálni, akkor tudnia kell, hogy báránként megy a farkasok közé. A politikának a lényege, hogyha én becsületes is vagyok, mindig előre kell látnom az ellenfelem lépéseit, tudnom kell, hogy hol akar átvágni, és ebben meg kell előznom őt. A jó politikusnak taktikusnak és – megkockáztatom a kijelentést – időnként demagógnak kell lennie. Ha a politikának ezeket a sajátos játékszabályait valaki nem ismeri, akkor ne kezdjen politizálni, mert csak veszíthet.

– Önt őszinte, elvű, következetes, magát és másokat szigorú erkölcsi mércével mérő embernek ismerik, ugyanakkor olyannak is, aki mások véleményét, nézeteit nehezen tudja elfogadni, képtelen kompromisszumokat kötni. Bizonyára bántó a szó, de egyesek szerint önnek „csőlátása” van.

– Ha voltak is erre utaló megnyilvánulásaim, én nem tartom magam se csőlátónak, se kompromisszumképtelennek. Az biztos, hogy nekem az egész akkori politikai szerepvállalásom motivációja erősen morális jellegű volt, feladatomnak tartottam a közösség erkölcsi fölemeléséért való küzdelmet. Tudom, hogy ellenszenves célkitűzés mások erkölcsi világába beavatkozni. Mentségesre szolgálok, hogy ezt sohasem erőszakkal, hanem példamutatással szerettem volna elérni. Ebből az én „missziós” elhivatottságomból következhetett az, hogy egyesek fanatikusnak, csőlátónak könyvelték el. Úgy gondolom azonban, hogy az a légkör, amelyben a kilencvenes évek elején éltünk, nemcsak engem töltött el messianisztikus, túl idealista hevülettel, amiből következően az ember kevésbé hajlott kompromisszumokra, hanem politikai ellenfeleinket is. Ma már sokkal pragmatikusabb a közélet, mint akkor volt.

– 1990-ben nem sok hiányzott ahhoz, hogy ön polgármester legyen. Mennyire tartotta magát alkalmasnak arra, hogy ezt a tisztséget betöltse?

– Úgy érzem, el tudtam volna látni a polgármesteri feladatokat. Szervezési készségben, kommunikációs és kapcsolatteremtő készségben, tárgyalókészségben alkalmas lettem volna e tisztség betöltésére. Nagy hiányosságom viszont, hogy nem beszélek egyetlen idegen nyelven sem, és hogy a gazdasági életben, ahol a pénz, a gazdasági törvényszerűségek, az érdekek dominálnak, teljesen járátlan vagyok. Egy polgármesternek nem árt, ha ebben a világban otthonosan mozog.

– Ha jól tudom, 1994-ben a KDNP-ből is kilépett...

– A KDNP-ben én országos választmányi tag voltam, megyei alelnöknek is meg akartam választani, de nem fogadtam el. Nekem igazából magával a pártokkal van bajom, és nem elsősorban a KDNP-vel. Én szabad utat akarok járni, számomra egy pártban való munka rendkívül hatástalan, annyi energiát elvisz, és olyan kis hatásfokkal tudom a saját elképzeléseimet érvényre juttatni, hogy az nem éri meg.

– Ön szerint az elmúlt 40 év milyen rombolást végzett erkölcsi tekintetben ebben az országban?

– Talán meglepő lesz, amit mondok, de hívő keresztény ember létemre az a véleményem,

hogy 40 évvel ezelőtt a magyar nép erkölcsi szintje nem lehetett sokkal magasabb, mint manapság. Egy nép erkölcsi szintje ugyanis szerintem sokkal lassabban változik annál, hogy 20-30 vagy akár 40 év olyan döntő változást hozhatna, mint amilyenre a kérdés utalt.

– Kántorként gyakran találkozok a hívekkel, többen járnak manapság templomba, mint az elmúlt rendszerben?

– Nekem úgy tűnik, hogy nem. Sok tanulmányt olvasok, amelyek szerint világjelenség, hogy növekszik az emberekben a vallásos érdeklődés. A posztmodern kor jellegzetessége, hogy az emberek ismét hajlamosabbak valami kevésbé racionális, misztikus irányba elmozdulni, és ez kedvez a különböző vallásoknak is. Az más kérdés, hogy első sorban nem a történelmi egyházaknak, hanem a szektás jellegű újabb szerveződéseknek.

– Tanult szakmája a pedagógia, milyen szerepe lehet az iskolának abban, hogy a felnövekvő nemzedék erkölcsiségét és a valláshoz való viszonyát kialakítsa?

– Véleményem szerint az állami, önkormányzati iskolának világnézetileg semlegesnek kell lennie, ezalatt én azt értem, hogy központilag, szervezeten egyetlen világnézetet sem szabad a gyermekekre ráerőltetni. Az iskolának általános etikai mintákat kell a gyerekeknek adni. A pedagógusnak meg kell ugyan engedni, hogy ha a gyerek konkrétan rákérdez, a saját világnézetéről számot adjon, ha azonban egy tanár erőteljes vallási agitációt fejt ki az iskolában, azt én merényletnek érzem a gyerekek ellen. Természetesen az egyházaknak, egyesületeknek, magán-személyeknek joguk van egyházi vagy magániskolákat létrehozni, s ott a saját világnézetük alapján oktatni az oda önként beiratkozott vagy beíratott gyerekeket.

– Elmondta, hogy a közélettől miért vonult vissza, az is érdekelné, hogy a tanári pályát miért hagyta el?

– Az egyik oka egy krónikus hangszalaggyulladás volt, amire a gégecsőket azt mondták, hogy csak akkor fog elmúlni, ha abbahagyom a tanítást. Másrészt iszonyatos tehernek éreztem az iskolai munkát. Éveken keresztül halogattam azonban a döntést, nem mertem állást változtatni, míg végül a tudatalattim „oldotta meg” helyettem a kérdést. Én szerettem tanítani, de az iskolában is olyan sok fronton kellett harcolnom a pedagógiai munkán kívül, hogy az felőrölte az erőimet.

– Hogyan tovább?

– Az a négy év, amelyet a közéletben eltöltöttem, olyan súlyos válságba döntött, hogy egy hallgatási időszakom kellett átmenetnek. Ez nem telt teljes szemmitűréssel, elvégeztem a teológiát, 1994 júniusában diplomáztam. A szabadidőmben rengeteget olvasok, főleg teológiai, filozófiai és pszichológiai munkákat, azt gondolom, hogy ha jobban megértjük, hogy mi az ember, ki az ember, és ha jobban megértjük a körülöttünk lévő világot, akkor több esélyünk van arra, hogy az egyéni életünkben is, és a társadalmi életünkben is boldogabbak legyünk. Ezeket a kérdéseket kerülgetem, de őszintén meg kell valljam, hogy nem tisztult még le bennem egy olyan egységes világszemlélet, amely alapján újra harcba indulhatnék.

A költészet nem halt meg...

Pilisi-medence szavalóverseny

Főiskolás koromban történt, hogy első vizsgánk sikerére barátainkkal beültünk a Bagolyvár nevű kocsmába. Békésen iszogattuk söreinket, amikor letelepedett mellénk egy idősebb, borostás úr, kopott kabátban, s minden bevezető nélkül borízú hangon, de tisztán, érthetően és szárnyalóan elkezdte szavalni Ady Endre Az ős kaján című versét. Megdöbbenésünkben szóhoz sem jutottunk. Először találkoztunk az „élő költészettel”, addig csak tanulmányainkból, könyvekből ismertük a poézist, s tessék, most egy közönséges kricsmiben úgy szólal meg előttünk, olyan hitelesen, olyan természetesen, mint Homérosz korában, amikor még a földművesek is hexameterben beszéltek.

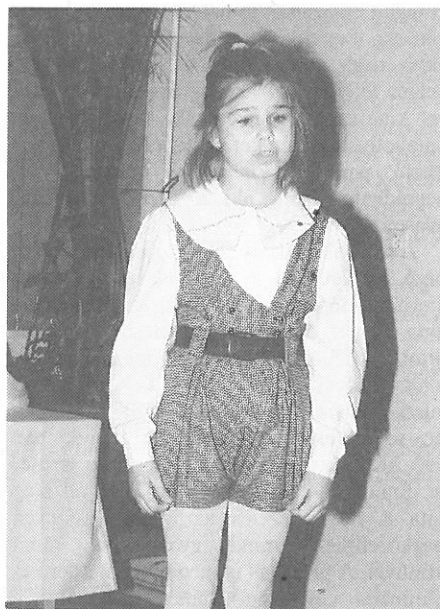
Karcsi bácsi – így hívták a valamikor jobb napokat látott idősebb urat –, e modern énekmondó több órán keresztül szavalta nekünk a magyar irodalom legszebb verseit Janus Pannoniustól József Attiláig. Ezt a csodát máig őrzöm magamban, s mindig erre emlékezem vissza, ha a hétköznapok líra nélküli világában megcsendül egy-egy verssor valakinek az ajkán; ha egy emberről – akiről korábban azt hittem, hogy egy üresfejű fráter, és csak a pénz érdekli – kiderül, hogy több tucat verset tud kívülről; s ha egy tanítványom kicsit pirulva átadja legújabb költeményét, hogy mondjak véleményt róla.

A költészet nem halt meg, csak nem leli helyét mai lélektelen, embert hajszóló, embert szürkítő világunkban. Minden pillanat, amely ismét közel hozza őt hozzánk, ünnep a számunkra.

Ilyen ünnepet jelentett mindannyiunknak 1995. november 30-án a Pilisi-medence szavalóverseny, amelyet a Muttányánszky Ádám Szakképző Iskola szervezett. A versenyt három korosztály számára hirdették meg. Az első kategóriában az általános iskola alsó tagozatos tanulói, a másodikban a felső tagozatos tanulók és a középiskolások mérték össze tudásukat. A gyerekek Piliscsabáról, Ürömről, Pilisszentivánról, Tinnyéről és a négy vörösvári iskolából érkeztek. A harmadik korcsoportban az idősek versenyeztek, akik a pomázi, a pilisborosjenői és a XIII. kerületi nyugdíjas klubot, a csabai és a Napos Oldal szociális otthont képviselték.

A legszínvonalasabb a legkisebbek versenye volt. A 7-10 éves gyerekek még nem nőttek ki a mondókák, a mesék, a rímek varázsos világából, a költészet még az életük része, nem kell sokat magyarázni nekik, hogyan mondják el a verset: ösztönösen érzik azt. A pedagógusnak csak terelgetni kell őket a helyes irányba, nyesegetni a vadhajtásokat, segíteni a versválasztásban, hogy mindenki a neki megfelelő, egyéniségéhez illő verset mondhasssa el.

Az alsós korcsoport versenye abszolút vörösvári sikert hozott. Az első és második helyezett a Templom téri, a harmadik helyezett és a két különdíjas a Vásár téri iskola tanulója lett. Az első helyezést elérő Hoós Renáta Szabó Lőrinc Lóci óriás lesz című versét adta elő. A ragyogó produkció méltán nyerte el a közönség és a zsűri (Kosznovszky Janka, dr. Megyery Károly, Pöltné Herbai Ágnes) tetszését.

Hoós Renáta, a legjobb alsós versmondó

A további helyezések:

II. Geszler Nikolett (Petőfi Sándor: Arany Lacinak);

III. Wieszt Hajnalka (Nemes Nagy Ágnes: Jeromos, a remeterák).

Küöldíjasok:

Mirk Orsolya (Kosztolányi Dezső: A szegény kisgyermek panaszai - részlet);

Schäffer Hajnalka (Petőfi Sándor: Szeget szeggel).

A 10-18 éves korosztály versenye nekem (és a zsűrinek is) csalódást okozott. Kevés olyan szavalatot hallottam, amely igazán megfogott; hol a versválasztás volt rossz, hol a versértelmezés, hol az előadó orgánuma vagy szövegtudása. Olyan gyerek is akadt, aki többször belesült a versbe, szinte alig tudta elmondani. Margó János költő, a II-III.

korcsoport zsűrijének tagja rövid értékelő beszédében elmondta, nem mindig érezte azt, hogy a szavalóknak közül van az általuk elmondott vershez. A zsűri többi tagja (Kassai Károly, Pere-martoni Krisztina színművészek és dr. Megyery Károly) szintén osztotta ezt a véleményt.

A II. korosztály legjobb szavalatát Balázs Lászlótól hallottuk, aki a pilis-szentiváni általános iskola tanulója. Reményik Sándor Az ige című versét mondta el.

További helyezések:

II. Tőreki-Hayden Bernadett – Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola (Arany János: A fülemile)

III. Feldhoffer Zsuzsanna – Templom téri ált. isk. (Tóth Árpád: Esti sugárkoszorú).

Küöldíjasok:

Kormos Zsuzsanna – Vásár téri ált. isk. (József Attila: Mama);

Peller Mariann – Vásár téri ált. isk. (Dezméri Zoltán: Keresem a célt);

Rácz László – Muttányánszky Ádám Szakképző Iskola (Nadányi Zoltán: A két szemed szeretett legtöbbször).

A szavalóverseny mottója: „Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek” (Pál apostol) leginkább az öregek versenyére volt jellemző. Az elmondott versek központi témája a szeretet volt. Sajnos, a téma nem találkozott mindig igényes versválasztással és versmondással. A zsűri azonban a III. kategória versenyében egyáltalán nem volt szigorú, hiszen már az is fantasztikusan nagy dolog, hogy ezek az idős emberek egyáltalán pódiumra álltak, s fáradó memóriájukkal és elerőtlenedő hangjukkal hosszabb verseket is megtanultak és elmondtak. Megható volt látni, milyen sokat jelentett számukra ez a verseny: az hogy itt lehettek, együtt lehettek, és hogy a közönség megtapsolta őket.

A verseny eredménye:

I. Nagy Lajosné, II. Sári Lászlóné, Lapos Lászlóné.

Küöldíjasok: Winkler Béla, Botzheim Györgyné.

A nézők nevében szeretnék köszönetet mondani a kiváló ötletért és a remek rendezésért Hargita Péter igazgatónak, az iskola tanárainak – külön hálával Malomvizi Szíjártó Judit tanárnőnek, a verseny fő szervezőjének –, valamint a verseny szponzorainak, akik lehetővé tették számunkra ezen ünnepi találkozást a költészettel.

F. A.

BÚCSÚ A BÚCSÚTÓL?

Évek óta történnek próbálkozások a búcsú áttelepítésére, sikertelenül. Már a tanácsrendszerben is szó volt arról, hogy más helyet kell keresni a számára, mert úgymond „kinötte magát”.

Negyven évvel ezelőtt a búcsút még a Vásár téren tartották, a volt polgári iskola előtt, onnan helyszűke miatt költözött át jelenlegi helyére, ahol kényelmesen terjeszkezhettek évekig. Jó tíz év óta azonban a mutatványosok egyre modernbb hintái mind nagyobb és nagyobb területet foglalnak el. A vásárosok a környező utcákba kényszerültek, a Fürdő utcán át a gyógyszertárig, a Dózsa György utcától az Iskola közög, megkeserítve az ott lakók életét, akiket szinte „szobafogságra” ítélték. Bódéikat szorosan a kapuk és házak elé préselték, lehetetlenné téve a lakók közlekedését.

Példaként említem: egyik ismerősöm már búcsú szombatján a Templom téren (mint az egyik „legközelebb” és legmegbízhatóbb parkolóhelyen) hagyta a kocsiját, hogy hétfőn munkába tudjon indulni.

Sokan teszik fel a kérdést: „Ugyan már, nem bírjátok ki azt a két napot?”

Nem erről van szó! Nem negyven évről, és nem két napról.

A mutatványosok ugyanis a megállapodás ellenére, vasárnap és hétfő helyett már előző héten szerdán megérkeznek, holott a bérleti díjat (750 000 Ft-ot) két napra fizetik ki...

A vásárosok már július végén, augusztus elején lefoglalják a helyeket a házak előtt. A nyomaték kedvéért ronda madzagokkal ékesítik a kerítéseket, rávésik a nevüket, hatalmas kövekkel jelölik, hogy augusztus 20-áig övék ott a terep. Az előzetes helyfoglalások nem mennek simán, hangos csatározás előzi meg a letelepedést.

Mire minden hinta, céllövölde a helyére kerül, egy talpalatnyi szabad föld sem marad. Aki megfordult már a búcsú közepén, a saját bőrén tapasztalhatta azt a zsúfoltságot, melytől joggal keletkezhetett félelemérzete. Alkalmunk volt megfigyelni a villanyautókból kipattanó hatalmas szikrákat, melyek bármikor lángra lobbanhatnak. Ebből a zárt katlanból a menekülés szinte lehetetlen.

Az ember csak megdöbbsenni tud a „felelősök” nyugalmán. Ennyire szeretnek kockáztatni, vagy ennyire nem látják a kockázatot?

A 10-es út forgalma a sorompótól kezdve a Vajár presszóig szinte teljesen megbénul erre a két napra. Meg lehet kérdezni a rendőrséget, mennyi közúti baleset fordul elő a búcsú miatt!

A rendelőintézet dolgozóit és betegeit is zavarja a hangszórók dübörgése. Évről évre kénytelenek feljelentést tenni a rendőrségen és a Polgármesteri Hivatal műszaki osztályán a hangzavar miatt. Jogszabály van arról, hogy

egészségügyi intézmény körzetében 200 méteren belül zajos tevékenység nem folyhat. Időközben a mentőállomással is szűkült a búcsú területe, az alkalmazottak a rét felől parkolnak.

Egy-egy vihar az amúgy is vizes területet sártengerré változtatja. Bokáig ér, cuppog a sár, egymást tapossák a szórakozni vágyók. Akrobatamutatóvány szükséges átgázolni a tömegben és a szeméthegeyeken. Hiába a két szemetes konténer, lehetetlenség megközelíteni őket.

Szerdától hétfőig a búcsúsok számára a legközelebbi illemhely a szakorvosi rendelőben van. A téren pedig, a két mobil WC előtt 50-60 ember kígyózik reménytelenül.

A búcsúsok elvonulása okozza a legtöbb kárt. Óriás gépeikkel próbálnak visszapréselődni a Fő útra, maguk mögött hagyva letarolt sövényeket, kitört fákat, összetört járdákat. Bűzölgő szeméthegeyek, mocskok, üvegek, kukoricacsutkák, rothadó dinnyehéjak, papírok, dobozok – ameddig a szem ellát. Gröbenzelli vendégeink előtt nem győzünk mentegetőzni.

Tavaly nyáron a Környezetvédő Egyesület tagjai elindultak új helyet keresni a búcsú számára. Legelőször a Szabadság út végén fekvő nagy füves területet szemelték ki, melyet félkörívben akácok övez, árnyas helyet kínálva a vásárosoknak, közepén tágas hintahellyel. A tér két irányból is megközelíthető, parkolók kialakítása könnyűszerrel megoldható. Volt, aki a tavak környékét javasolta.

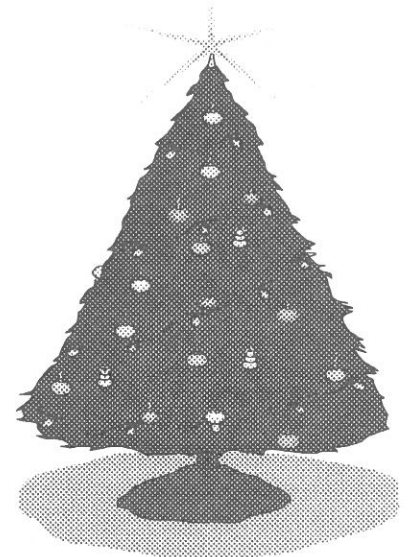
A műszaki osztály felülvizsgálta a szóban forgó területeket. A Szabadság út végén elterülő erdőrészt a Pilisi Erdőgazdaság tulajdona, így az önkormányzat elesne a bérleti díjtól. A Slótyi környékét megosztottnak találta, s a vizekben súlyos ökológiai károk keletkezének. Javasolta viszont a Klapka utca végén fekvő, önkormányzati tulajdonban lévő, két hektár nagyságú, panorámás területet. Ennek talajszerkezete laza, nem áll meg rajta a víz, a széles aszfaltúton könnyen megközelíthető mind gyalogosan, mind járművel. A parkolás is megoldható, a terület minimális költséggel kialakítható. Ami a legfontosabb, a búcsú a környék lakosságát nem zavarná. Később fasorral körbezárva, más nagyszabású ünnepek is megrendezhetőek lennének itt.

A jelenlegi búcsútér alkalmas arra, hogy a falu centrumában egy kellemes zöld parkot képezzen. Kis foci pályával a gyerekeknek, padokkal, árnyas fákkal az öregeknek, kismamáknak egész éven át ideális séta- és pihenőhely lenne.

A Környezetvédő Egyesület, a Környezetvédelmi Bizottság és a Környezetvédelmi Alapítvány értelmes, nemes célokra, marandó dolgokra szívesen költ. Felméréseink alapján a környék lakói lelkesen vennék részt a park kialakításában.

A képviselő-testület a közeljövőben hoz döntést e kérdésben, fontos lenne, hogy a lakosság véleményével, ötleteivel, ajánlataival segítsen egy szebb, kultúralt búcsútérterület kialakításában.

Dr. Gábeli Zoltánné
Környezetvédő Egyesület

Falusi karácsony

December 23-án, szombaton délután közösen karácsonyoztak a Községi Ház színházteremében a Nagycsaládosok Pilisvörösvári Csoportja meghívására kicsik és nagyok. A hatalmas, feldíszített karácsonyfa, a lufidíszlet, a színpad elején égő gyertyasor, a fenyőágak emelték az ünnepi hangulatot.

A cserkészek megnyitó szavai után a sötét terembe kis lámpásban megérkezett körünkbe a „betlehemű láng” (és a műsor végéig a színpad elején világított.) A fényt rövid énekek köszöntötték a vendégek: „Ég a lámpa ég, el ne aludjék, a szívünköl a szeretet ki ne aludjék!”

A zeneiskolások hangulatos betlehemese után a Községi Ház óvodás jazz-baletti csoportja mutatkozott be mindannyiunk nagy öröme. Az ezután következő „mesemoziban” a Gondos bocsok című rajzfilm bizonyára sok gyermeknek nyújtott maradandó élményt. A kicsinyek távozásukkor csokoládét, szaloncukrot kaptak ajándékba, és a lufi-díszletet is ők vihették haza.

Ezúton is szeretnék ismételt köszönetet mondani a vörösvári bolt- és üzemezetők, vállalkozók nagylelkű adakozásáért. (Sajnos a helyszűke miatt itt nem tudjuk a nevüket feltüntetni, a névsor igen-igen hosszú lenne!) A szereplők és a résztvevő gyerekek hálásan fogadták ajándékaikat.

Köszönjük a pilisvörösvári Nyugdíjas Klub támogatását, valamint a Községi Ház vezetőjének és munkatársainak segítségét.

S végül – de nem utolsósorban – köszönet illeti a nagycsaládosok „csapatát”, akiknek bokros teendőik mellett jutott idejük, energiájuk arra, hogy más családoknak is örömet szerezzenek. Ajándékokat gyűjtöttek, gyermekekkel, olykor a nagyszülőkkel közösen fenyőfadíszeket készítettek, mézeskalácsot süttöttek, fenyőfát, termet díszítettek, ajándékokat csomagoltak stb.

Kívánom nagy vörösvári családunknak, minden kicsi és nagy tagjának, hogy az 1996-os esztendőben is:

„a szívünköl a szeretet ki ne aludjék!”

Cziegler Tiborné
a NOE Pilisvörösvári Csoportjának vezetője

Fogarasy Mihály

A kőszénbánya története

1896-ban egy belga tőkés csoport bányát nyitott Pilisszentiván községben. Hamar kiderült, hogy a szénmező átnyúlik Pilisvörösvár határába. Ezért elhatározták, hogy Vörösvárt is nyitnak bányát. 1903-ban megkezdtek egy ikerakna mélyítését a község déli részén, amit a belga tröszt vezérigazgatójáról neveztek el Lipót aknának. Mindkét aknát futóhomokon át 210 méter mélyre fúrta. Az 1. sz. akna szintjéről 200 méter alapvágat után ereszkét mélyítették 246 méteres szintre. 1913-ban több ereszkét mélyítették a 265 méteres szinten lévő széntelepre.

Ebben az időben a nagy kiterjedésű vágatokból már 2500-3000 liter víz fakadt percenként. Ezért a meglévő 800 lóerős erőtelepet bővíteni kellett. 1913-ban 2500 lóerős erőtelepet szereltek fel.

Amikor kitört a világháború, több szénre volt szükség. Ekkor az aknától kb. 600 méterre délnyugatra lejtaknát mélyítették, melyen keresztül megközelítették a szőlők és a rét alatti széntelepeket.

1920-ban a bányavíz már elérte a percnkénti 5500 litert, ezért tartaléknak felszereltek egy 3000 lóerős gépegységet. Ekkor alakult a Budavidéki Villamossági Rt., mely a bányától kapta az energiát, és ennek köszönhető Pilisvörösvár és környéke az 1923-as villamosítást. (Megjegyzendő, hogy a bánya vezetősége már 6-8 évvel előbb felajánlotta a község villamosítását, de az akkori képviselő-testület leszavazta azt.)

1935-ben brikettgyár is épült, mely napi 12-15 vagon jó minőségű brikettet gyártott.

A bánya a község sok családjának biztosította a mindennapi kenyeret. Azok a földtulajdonosok, akiknek a földjét, szőlőjét a bánya igénybe vette, szerződést kötöttek a bányával. Minden kitermelt tonna szén után 30 fillér járt nekik. Ebből a szénfillérekből kitellett az összes adójuk, sőt bizonyos összeget kézhez is kaptak.

1935 után a bánya már nem fejlődött, sőt 1940. december 1-jén le is állt. A leállást kétféleképpen magyarázták. Egyesek szerint a bánya kimerült, s a termelés már nem lett volna rentábilis (a víz kiszivattyúzása többbe került volna, mint a kitermelt szén), mások szerint a belga érdekességű bánya nem akart a II. világháborúban olyan országnak termelni, mely Belgiummal hadiállapotban állt.

Kezdetben a vájárok 30%-a Salgótarjánból, 30%-a Dorogról és Tokodról, 15%-a Horvátországból, 10%-a Erdélyből származott. 10%-uk olyan vörösvári volt, akik előzőleg a szentiváni bányában dolgoztak.

Ez az arány 1910 után megváltozott, mert addigra a községben lakó csillésekből is lettek vájárok és segédvájárok. Ekkor a földalatti dolgozók 50%-a vörösvári volt már. Sőt, már lőmester és elővájár is volt köztük. Az I. világháború idején sokan jöttek az Osztrák-Magyar Monarchia országaiból. 1910-ben 675 fő volt a bányatelep lakóinak a száma. Ebből 514 magyar, 50 német, 26 szlovák, 46 horvát, 3 szerb és két egyéb nemzetiségű volt.

A külszíni dolgozók 90%-a a faluból verbuválódott. Kőművesek, ácsok, asztalosok és egyéb szakemberek már az 1800-as évek végén részt vettek az aknamélyítésben és az építkezésekben.

A világháború kitörésekor megalakult a 129. sz. bányamunkás zászlóalj. Ettől az időtől kezdve katonai fegyelmet vezettek be a bányában. Igazolatlan mulasztásért hat óra kurtavas járt, többszöri mulasztásért kikötés, parancsmegtagadás esetén frontra küldés. A besorozott katonák a háború alatt felmentést kaptak, ha a bánya dolgozói voltak, és nem volt fejelemlésük.

1915-től már 100-120 orosz és 25-30 szerb hadifogoly is dolgozott a bányában.

Az 1918-as őszirózsás forradalom kitörésekor a bányászság leszerelte a csendőrséget, és megalakította a karhatalmat, mely a Tanácsköztársaság megalakulásáig működött. 1919. május 1-jét felvonulással ünnepelték meg.

Georg Hidas-Herbst

Meine Kinderheit

Am Fasching erhielten die Buben einen Rosmarinzweig. Den befestigten sie auf ihre Jacke. Für Kinder war am Faschingssonntag in einem Haus Faschingsball. Es spielte ein Mann mit Harmonika. Eine Stube wurde ausgeräumt und dort tanzten die kleinen Leute.

Am Aschermittwoch staunten wir uns, wie die Burschen den Kopf eines Hahnes (der in der Erde bis zum Kopf eingegraben wurde) abgeschlagen haben. Jeder hatte eine Sichel und einzeln gingen sie mit einem Band am Auge in der Richtung des Hahnes zum Abköpfen. Alle Leute lachten, denn es war sehr komisch, wie sie in falscher Richtung gingen. Der Hahn heißt bei uns (nach dem ungarischen) „Kokasch“. Der Hahn wurde danach gekocht und von den Burschen gegessen.

In der Karwoche am „Gründonnerstag, Karfreitag und Karsamstag“ gingen wir

„ratschen“. Die Glocken „flogen“ nach Rom und wir gingen mit der Holzratschen in der Früh um 5 Uhr, zu Mittag um 12 Uhr und am Abend durch die Straßen und dabei sagten wir: „Wir ratschen, wir ratschen den Englischen Gruß, daß jeder Christ weiß, was er beten muß. Drei Vaterunser und ein Glaub'n für die Angst Christi.“ Am Karsamstag erhielten wir Eier dafür. Davon erhielt der Kantor einen Teil.

Am Palmsonntag wurden die „Palmkätzchen“ eingeweiht. Die steckten wir im Garten in die Erde. Am Ostersonntag standen wir früh auf und trugen die Kätzchen ins Haus. Davon erhielten die Haustiere ein bißchen zwischen das Futter gemischt, daß sie gesund bleiben. Am Ostermontag war das Gießen, oder das „Spritzen“ der Brauch. Das sogenannte „Spritzen“ haben die Ungarn-Deutschen von den Ungarn gelernt. Mit kleinen Fläschchen, in dem „kölnisches“ Wasser war, wurden die verwandten und bekannten Frauen und Mädchen auf das Haar bespritzt. Dafür erhielten die Buben Geld oder ein rotes Ei, die Burschen einen Schnaps. Am Pfingstmontag gingen wir mit der Prozession (mit kirchlichen Fahnen und mit dem Kreuz) zur Waldkapelle. Das war der Kirchtag der Waldkapelle. (Das Ehren der vierzehn hl. Nothelfer.) Die Mauterer Blaskapelle spielte Kirchenlieder, die Leute sangen und beteten. Nach dem deutschen „Hochamt“ gingen wir zu den Zelten, wo für Kinder Süßigkeiten und Spielzeuge zu kaufen waren. Damals gaben die Eltern wenig Geld den Kindern. Die Erwachsene tranken kaltes Bier. Die Kapelle gab Platzmusik: Märsche und Polkas. Aus 4-5 Ortschaften kamen Prozessionen zum Kapellekirchtag. Die schaumarer Männer sangen am schönsten.

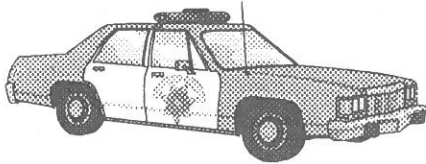
Nach Peter und Paul begann der Schnitt. Ich war klein und mager, aber ich mußte doch schon um 3-4 Uhr aufstehen und helfen bei der Arbeit. Das gefiel mir überhaupt nicht. Ich weinte öfters während der Arbeit. Da lachte mich mein bester Freund Mozi Denk aus. Er war zwei Jahre älter und viel stärker als ich. Das Dreschen hat mir besser gefallen. Ich schaute gerne die Arbeit der Dreschmaschine zu. Auf dem Strohschober und vor dem Strohschober konnten wir auf der Pferdedecke gut schlafen und später Versteck spielen.

Im Sommer gingen wir meistens barfüßig, und unsere Haare wurden abgeschnitten. Auch die älteren Buben gingen mit ganz kurzen Haaren.

Das Versteckspielen auf unserem Boden, wo das Heu lag, war ein großes Vergnügen. Wir brauchten immer sehr viel Heu, weil im Stall immer 2-3 Pferde standen. Sie brauchten das Heu. Vorn neben dem Stall war eine Treppe aufwärts auf den Boden. Unser Dachboden war mit einer Lehmwand auf zwei Teile geteilt. Auf der Lehmwand war eine Tür, wodurch wir den zweiten Boden erreicht hatten. Bei dem Versteckspielen war hier bei der Mauer das Ziel. Wenn wir als erster an die Mauer geschlagen hatten (egal ob Sucher oder Verstecker) gehörte der Sieg uns. Auf dem Heuboden konnten wir uns sehr gut verstecken. Manchmal konnte uns der Verstecker garnicht finden.

(Fortsetzung folgt)

KÉK HÍREK

Pilisvörösvár területéről 1995. november és december hónapban az alábbi bejelentések érkeztek:

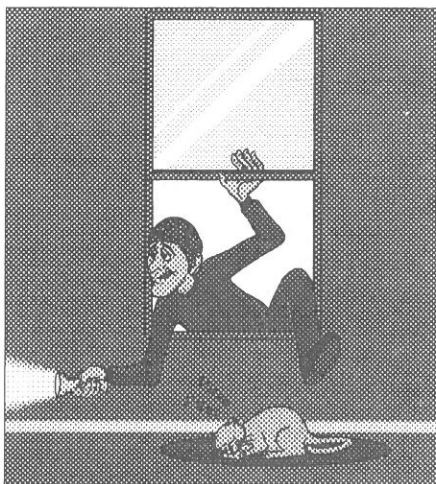
November

3 lakásbetörés
1 lakásbetörési kísérlet
1 kifosztás
3 rongálás
6 lopás (1 gépkocsilopás, 3 gépkocsifeltörés, 1 gépkocsiból lopás, 1 kutyalopás)
13 hétvégi ház-feltörés
6 közlekedési baleset (2 könnyű sérüléssel, 4 koccanással)

December

36 hétvégi ház-feltörés (zömmel a Keszeg-Ponty-Sirály utca környékén)
1 rablás (elkövetők elfogva)
3 üzletbetörés
12 lopás (1 gépkocsilopás, 5 gépkocsifeltörés, 6 egyéb lopás)
2 súlyos és 1 könnyű testi sértés (Az elkövetők ismertek.)
1 garázdaság (A tettes elő lett állítva.)
1 rendkívüli halál (hétvégi ház-tűznél)
1 lakástűz (Sérülés nem történt. Minimális anyagi kár keletkezett.)
1 súlyos kimenetelű és 3 anyagi kárral járó közlekedési baleset
2 gépkocsirongálás
1 kábelégetés

Úgy vélem, a fenti statisztika sok mindent elárul, és többféleképpen értelmezhető, de megnyugtatónak nem mondható. Sajnos, ki kell jelentenünk, nem jelent kellő visszatartóerőt az, hogy a községben van az őr székelye.

Az egyik legsúlyosabb gond a hétvégi házak tulajdonosainak sérelmére elkövetett, mára már sorozatjellegűnek nevezhető bűncselekmények alakulása. A decemberi bejelentések számának megugrása annak is köszönhető, hogy az ünnepek alatt a tulajdonosok közül sokan látogattak ki a hideg idő miatt egyébként magára hagyott hétvégi házukba, és ekkor észlelték a behatolás tényét.

Vannak olyan információink, hogy egyes hétvégi házakba csak azért törnek be, hogy néhány napot ott lakjanak, elfogyasszák a hátrahagyott élelmiszert, de különösebb értéket nem tulajdonítanak el. Sajnos, ezekben az esetekben a betöréskor okozott kár az, ami a súlyosabb érdeksérelmet okozza. A vandál behatolások során akár 40-50 ezer forintos kár is keletkezhet.

A betörések megelőzésére, az elkövetők felderítésére fokozott figyelmet fordítunk. A feladatba bevontuk a nemrégiben alakult Pilisvörösvári Polgárőrség tagjait is. Kérem, hogy önzetlenül végzett munkájukhoz a közös ügy, a közrend, a közbiztonság javítása érdekében nyújtsanak segítséget.

Megragadom az alkalmat, hogy néhány szóban szóljak a gépkocsikkal kapcsolatos bűncselekményekről is. Mostanában a rossz útviszonyok miatt sokan hagyják az utcán autójukat (különösen veszélyeztetettek a külföldi gépkocsik), bár lenne lehetőségük azokat garázsban elhelyezni. Szeretném felhívni az autótulajdonosok figyelmét arra, hogy egy „szakképzett” autótolvajnak néhány perces tevékenységébe felik kinyitni és elindítani egy gépkocsit, különösen akkor, ha azt még riasztóval sem védik. Úgy vélem, a gépkocsi biztonsága érdekében megérné azt a néhány perces hőeltakarítást megejteni, amivel a garázst megközelíthetővé tennék.

Törekedjünk arra, hogy legyen (és nem csak egy!) riasztó az autókban. Viszonylag kis befektetéssel szerelhető be ma már valamilyen elektromos riasztó, és nem árt, ha egy másik ponton valamilyen megszakítót is (indításgátló, gyújtásmegszakító) beszerelünk.

Ha már beszereltettek riasztót az autóba, akkor sem érezhetik magukat abszolút biztonságban az autótulajdonosok. Kérem, hogy láthatóan semmilyen értéket ne hagyjanak gépkocsijaikban még rövid időre sem, mert ez szinte felhívást jelent a gépkocsifeltörők számára. Ha járműüket elhagyják, különösen ha hosszabb időre kívánunk leállni, mindig jól megvilágított és lehetőleg forgalmas helyen tegyék ezt, és ellenőrizzék gyakran a gépkocsit. A tolvajok egyik kedvelt

módszere, hogy a másodpercek alatt kihúzott zárbetétről kulcsot másolnak, és a másolt kulccsal az elkövető úgy tér vissza a járműhöz, mintha a saját kocsija lenne.

A statisztikában szereplő gépkocsirongálás a parkoló gépkocsikban okozott károkozást fejezi ki. Sajnos, igen gyakran a károsult tulajdonos is hozzájárul az eseményhez azzal, hogy az autójával nem kellő körültekintéssel parkol le. Csúszósak az utak, a mellékutak különösen. Így ezek kanyarulatainál, a lejtők alján, az úttorkolatokkal szemben nem célszerű megállni. Itt a legnagyobb ugyanis a megcsúszás veszélye, és általában a nem kellően gyakorlott vagy figyelmetlen vezetőket sokszor a nem megfelelő helyen parkoló gépkocsik „állítják meg”.

Tájékoztatásul közlöm, hogy a rendőrség járőrének technikai ellátottsága javult egy darab elektromos alkoholteszter készülékkel. Ennek használata higiénikusabb, könnyebb és lényegesen megbízhatóbb az eddig használt, illetve a körzeti megbízottak által ezután is alkalmazásban lévő Spirateszt alkoholszondáknál.

A Budaörsi Rendőrkapitányság telefonszámai megváltoztak. Az új számok:

06-23-420-055 06-23-420-271

A Pilisvörösvári Rendőrség ügyeletének telefonszáma: 06-26-330-130

Juhász József rendőr százados
őrsparancsnok

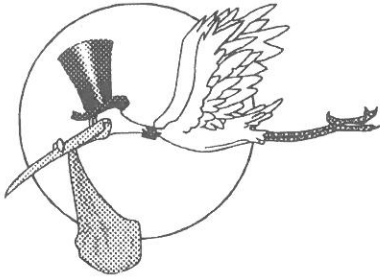
FIGYELEM!

1996. január 1-jétől a központi orvosi ügyelet a Pilisvörösvári Mentőállomásra költözött. Az Országos Mentőszolgálat irányítása alatt működve várja a rászorultakat hétköznap 19-7-ig, szombaton, vasárnap és ünnepnapokon 7-7-ig.

Telefon: 04; 330-188; 330-360.

Cím: Pilisvörösvár, Fő út 130.

Megérkeztek

Hidas Ráhel – november 22.
Dr. Hidas Péter és Örfy Gabriella leánya
Nagyvárad u. 7.

Halbauer Nikolett – november 25.
Halbauer Ferenc és Fodor Éva leánya
Arany János u. 21/A

Tagscherer Attila – november 27.
Tagscherer Attila és Wieszt Mária fia
Pozsonyi u. 41.

Deli Bence – november 29.
Deli Ferenc és Kerék Éva fia
Budai Nagy Antal u. 4.

Székely Noémi – november 29.
Székely Ákos és Hau Éva leánya
Tompa Mihály u. 22.

Szabadi Róbert – december 1.
Szabadi Róbert és Blau Erika fia
Fő út 44.

Fritz Christoffer – december 2.
Fritz Ferenc és Gál Mónika fia
Tavaszi u. 25.

Sonkoly Dániel – december 7.
Sonkoly Lajos és Tagscherer Marianna fia
Pacsirta u. 12.

Weiszer Márk – december 7.
Weiszer Ferenc és Fritz Márta fia
Szent István u. 9.

Wippenhauser András – december 10.
Wippenhauser Tamás és Gábelyi Márta fia
Templom tér 2.

Eltávoztak

Gál Ilona – október 29.
Laposa György özvegye, 78 éves
Iskola köz 2.

Gechter Márton – november 18.
Krupp Mária férje, 82 éves
Iskola u. 23.

Herner Miklós – november 24.
Herner Mihály és Toldy Györgyi fia
53 éves, Alkotmány u. 9.

Denk Mária – november 26.
Szax József özvegye, 91 éves
Őrhegy u. 1.

Manhertz János – november 28.
Domján Magdolna férje, 51 éves
Diófa u. 1/A

Schlägl Mária – november 29.
Schlägl György és Rausenberger Teréz
leánya, 78 éves, Hunyadi u. 27.

Toldi Miklós – november 30.
Borbély Terézia férje, 71 éves
Bányató u. 3.

Manhertz Teréz – december 1.
Mencsik István felesége, 75 éves
Nagyvárad u. 16.

Szabó Erzsébet – december 1.
Fekete László István felesége, 62 éves
Petőfi S. u. 2.

Gemela Márton – december 10.
Scheller Gizella férje, 67 éves
Fő út 10.

Kohlhoffer Mária – december 11.
Zsíros József felesége, 59 éves
Kálvária u. 51.

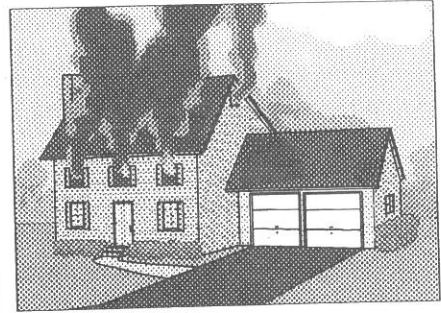
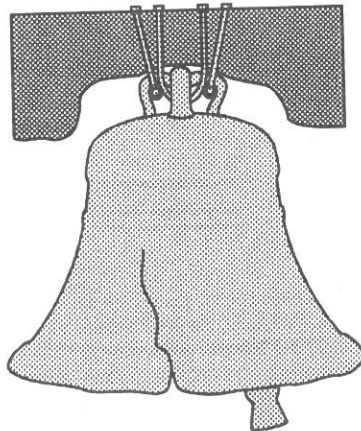
Fekete József – december 12.
Fekete József és Bruckner Józsa fia, 55 éves
Görgy u. 141.

Pessák Ferenc – december 16.
Király Margit özvegye, 78 éves
Szent Erzsébet u. 101.

Manhertz János – december 17.
Lommel Gizella férje, 62 éves
Kápolna u. 67.

Kheil Tibor – december 21.
Kheil Mihály és Vachaja Teréz fia, 38 éves
Szent Flórián u. 5.

Juhász Miklós – december 26.
Lerner Terézia férje, 57 éves
Bányakápolna u. 16.

Segítsen, hogy segíthessünk!

Tragikus tüzeset Vörösváron

Községünk közvéleményét és különösen a Rákóczi út környékén lakókat január 3-án az esti órákban egy sajnálatos, tragikus esemény rázta meg. 18 óra 30 perckor a rendőrök 07-es hívószámán lakossági bejelentés jelezte, hogy a Rákóczi út 3/A alatti épületből lángnyelvek csapnak ki. A rendőrség azonnal riasztotta a tűzoltókat, akik a főváros III. kerületéből 20 perc alatt a helyszínre érkeztek. Ezalatt helyi riasztásra a Pilis Securiti biztonsági szolgálat a helyi önkéntes tűzoltókat a helyszínre szállította, akik a polgárőrséggel együtt tevékenyen vettek részt a tűzoltás irányításában, illetőleg szervezésében. A tűzoltók áldozatos munkája ellenére a tűz igen nagy pusztítást végzett. Mindkét család teljes lakása, ingóságokkal együtt a tűz martalékává vált. Hivatalos jelentés szerint a tűz oka még vizsgálat tárgyát képezi.

A sajnálatos esemény óráiban már megindult a lakosság együttérzéséből fakadó segítségnyújtás. A Polgármesteri Hivatal gondoskodott a családok elhelyezéséről, és azonnali gyorssegélyt is kaptak. Felhívásunkra a község lakói ruhaneműt és használati tárgyakat juttattak el a családoknak. Vállalkozóink a szinte romos lakások helyreállításához munkájukat és építési anyagot ajánlottak fel. A lakások helyreállítási munkáit január 6-án a hivatal irányításával a helyi vállalkozók megkezdték.

Azok számára, akik a két családot pénzzel tudják támogatni, a hivatal az OTP helyi fiókjánál megnyitotta a 11742245-15390101 számú számlát.

Önkéntes tárgyi adományait – használt bútorokat, egyéb berendezési tárgyakat, a mindennapi élet használati eszközeit – a község gondnokság elkülönített raktárában tároljuk a családok visszaköltözéséig.

A segítségnyújtás módjáról a 330-410 és 330-310 telefonszámokon érdeklődhetnek. Nagyobb tárgyaik elszállításához a megadott számokon lehet segítséget kérni.

A bajba jutottak nevében ezúton is megköszönök minden segítséget.

Grószné Krupp Erzsébet
polgármester

Kell egy csapat!

– sóhajt fel vágyakozva Minarik Ede a Régi idők focijában. A vörösvári szurkolóknak nem kell sóhajtozniuk. Mert csapat az van. Méghozzá nem is akármilyen. 1994-ben ragyogó játékkal bejutottak az NB III-ba, és feltornázták magukat az élmezőnybe. A csapat felkészítését lelkes edzők irányították, a működéshez szükséges pénzt a PSC elnöke és fő szponzora Kovács Antal úr, valamint az önkormányzat biztosította. A mérkőzéseken több száz fős szurkolótábor buzdította a játékosokat, s gyakran zengett a mesteri gólok után a „Hajrá, Vörösvár!” Az NB III-ba való bejutásért az önkormányzat 1994-ben a Pilisvörösvár Emlékéremmel tüntette ki a csapatot.

Aztán a dolgok állása megváltozott. Az edző távozott a csapat éléről, az új edző munkájával nem voltak megelégedve. Az őszi fordulóban büntetésképpen 6 értékes pontot levontak a csapattól, és ezzel hirtelen a sereghajtók közé kerültek. A Pest Megyei Testnevelési és Sporthivatal vizsgálatot indított a PSC ellen, és adminisztratív hiányosságokat állapított meg. Az önkormányzat levélben kérte a klub elnökét, hogy számoljon el az 1995. évre nyújtott költségvetési támogatással, és szüntesse meg a sporthivatal által feltárt adminisztratív hiányosságokat, ellenkező esetben 1996-ra nem tudnak támogatást biztosítani. November végén az elnökség leváltotta Kovács Antalt és Nanyista István személyében új elnököt választott.

A PSC új elnökével, a Gilde Söröző tulajdonosával december utolsó napjaiban beszélgettem:

– **Elég felkavarták a PSC szurkolóinak kedélyét az elmúlt hónapok történései. Miből erednek a bajok?**

– Abból, hogy a csapat fő szponzorának, Kovács Antal úrnak pénzügyi nehézségei támadtak, és nem tudta tovább finanszírozni a klub tevékenységét.

– **A 6 pontos büntetés is ennek volt a következménye?**

– Igen. A piliscsabai focicsapattól átigazolt játékos egyszerűen nem tudtuk kifizetni. De más csapatoknak is tartozunk.

– **Mennyi az éves költségvetésük?**

– Körülbelül 7 millió forint. Az összeg nagyobbik részét, mintegy 5 millió forintot a fő

szponzor adta, a kisebbik részt pedig az önkormányzattól kaptuk a sportpálya fenntartására és az ifjúsági sport támogatására.

– **A csapat léte, tevékenysége nagymértékben függ a fő szponzortól. Nem gondoltak arra, hogy másokat is megnyerjenek a csapat támogatására?**

– Már korábban is próbálkoztunk külső szponzorok bevonására. Meg kell mondjam, nagyon nehezen állnak kötélnék ma a vállalkozók, és ez nem is csoda, hiszen – és ezt a saját bőrömön is tapasztalom – igen nehéz helyzetben vannak. Ráadásul semmiféle adóból nem lehet leírni a sportra adott összegeket. Éppen ezért határoztuk el, hogy ezentúl szélesebb körű reklámtevékenységet fogunk folytatni, a pályán reklámtáblákat állítunk fel, és az itt elhelyezett hirdetésekéről számlát adunk a hirdetőknél, akik ez költségként számolhatják el.

– **Mi lesz, ha nem sikerül összeszedni a hiányzó 5 millió forintot?**

– Mindenképpen összezedjük, mert ha nincs pénz, nehéz helyzetbe kerülünk, és szétesik a csapat. Szerencsére úgy néz ki, a fő szponzorunk már megvan, Breier László személyében, aki több fővárosi közértvállalat tulajdonosa, és aki nagylelkűen támogatná nagyobb összeggel is klubunk tevékenységét. Nem szeretnénk azonban ugyanabba a hibába esni, mint korábban, hogy csak egy szponzor van, és ennek az anyagi helyzetétől függ a labdarúgócsapat élete, ezért várjuk más szponzorok jelentkezését is.

– **Van-e már a felnőtt csapatnak edzője?**

– Sajnos még nincs, de mindenképpen szeretnénk a tavaszi fordulóig egy jó nevű edzőt szerződtetni, aki biztosítaná a csapat további előmenetelét. Egy jó nevű edző vonzza a közönséget, összetartja a csapatot, és az ellenfelet is sokkolja: hú, ha ezeknek ilyen edzőjük van, biztosan nagyon jól tudnak focizni!

– **Hányan fociznak jelenleg a PSC-ben?**

– Három csapatunk van: egy felnőtt, egy ifjúsági és egy serdülő. Az ifjúsági és a serdülő csapatban 80-90 gyerek focizik, a felnőtt csapattal együtt több mint százan vagyunk. Nagyon nagy hangsúlyt kell fektetnünk az utánpótlás nevelésére, mert azt szeretnénk, hogy játékosaink között minél több vörösvári és környékbeli fiatal legyen. Szeretnénk elérni, hogy a gyerekek ne menjenek el Pestre futballozni, hogy legyen egy csapat, ami vonzza őket.

– **Őn december 1-jétől a PSC elnöke. Milyen elképzelésekkel vette át a klub irányítását?**

– Szeretném minél hamarabb a klub anyagi helyzetét tisztázni és az adminisztratív hiányosságokat megszüntetni, hogy mind az MLSZ, mind az önkormányzat, mind a szurkolóink bizalmát visszanyerhessük. Arra fogok törekedni, hogy a klub pénzügyei mindenki által áttekinthetőek, ellenőrizhetőek legyenek, hiszen 2-3 millió forint közpénzről és 25-30 ember munkájáról van szó. Szeretném a tavaszi fordulót ezzel a nagyszerű csapattal zökkenőmentesen megkezdni, és az első hazai meccset ismét 2000 ember előtt játszani.

F. A.

Humor

Fetter Márton törvénybíró törvénytisztelő ember volt. Gyakran járta a községet, és ahol rendellenességet tapasztalt, azt rögtön szóvá tette. Egyszer télvíz idején hazafelé jártában észrevette, hogy Balogh Gyuri háza előtt nem takarították el a havat.

– Miért nincs elsöpörve a hó? – kérdezte az éppen kifelé jövő háztulajdonostól.

– Majd szólok a két inasomnak, Péternek és Pálnak, takarítsák el. (Balogh bácsi a június 29-i Péter-Pála gondolt.)

Másnap értesítést kapott Balogh bácsi, hogy miután mégsem söpörték el a havat, Pétert és Pált 80-80 forintra büntetik.

Woody Allen aranyköpései

– Nem vagyok egy bajnok. Rosszak a reflexeim. Egyszer elütött egy autó, amit két pasas tolt.

– Ha a filmem még egy embert szerencsétlenné tesz, nem dolgoztam hiába.

– Elvégeztem egy gyorsolvasás-tanfolyamot, és húsz perc alatt el tudtam olvasni a Háború és békét. Oroszországról szól.

– Volt már, hogy gondoltam az öngyilkosságra – de amilyen szerencsém van, az én esetemben ez is csak átmeneti megoldásnak bizonyulna.

– Alapjában véve a feleségem éretlen volt. Ülök békésen a kádban, ő meg bejön, és elstüllyeszi a kishajóimat.

– Bárcsak világos jelet adna nekem az Úr! Mondjuk elhelyezhetne egy nagyobb összeget a nevemre egy svájci bankban.

– Tényleg csúnya lány volt. Az arca Louis Armstrong hangjára emlékeztetett.

– Az élet dolgait két részre osztom: rettentésre és kibírhatatlansra.

– Nem a műveim által akarok halhatatlanná válni. Azáltal szeretnék, hogy nem halok meg.

– Hát igen, a sok a kedvenc számom.

– Nem hiszek a túlvilágban, de azért van nálam egy váltás alsónemű.

– Van egy óriási sztorim az orális fogamzásgátlásról. Megkértem egy lányt, hogy feküdjön le velem, és nemet mondott.

Bakik a képviselő-testület üléseiről

– „Kihúzzuk alóla a ló lábát...”

– „Kötötte a karót az ebhez...”

– „Ezt onnan tudom, hogy nem értek hozzá...”

– „A forgalom lassítására el kellene helyezni az utcában döglött rendőröket...”

Anti-Szózat

„Ne azt kérdezd, mit tehetsz a hazáért. Azt kérdezd, mi van ebédre.”

Orson Welles

SZENZÁCIÓS ÁRAJÁNLAT!

FOTO
PORST

Pilisvörösvár,
Szabadság út 10.

PORST 100/36 film	629,- Ft	449,- Ft
AGFA HDC 100/36 + 200/10	748,- Ft	649,- Ft
FUJI 100/24 3 db-os	1287,- Ft	1198,- Ft
Floppy lemez, formattált	959,- Ft	699,- Ft
W2-es színes walkman		1499,- Ft
INTERTRONIC DB 150 databank		2990,- Ft
10x15 színes képek		19 ⁰⁰ Ft

Szerszámüzlet B-93 BT.

Vágó-, tisztító- és csiszolókorongok, minőségi és olcsóbb árfekvésű mechanikai kéziszerszámok, SKIL elektromos gépek, MUNGO rögzítéstechnika, mérőeszközök, kőművesszerszámok, csavarok...

Nyitvatartási idő:

hétfőtől péntekig 8-17-ig

szombaton 8-13-ig

Fő út 109. Tel.: 06-60-347-682

ZONGORASZERVIZ

hangolás, javítás, felújítás

HANGSZERKERESKEDÉS

új és használt hangszerek forgalmazása
vétel – eladás – bérlet

Marlok Endre
hangszerésszmester
2085 Pilisvörösvár,
Szent Erzsébet u. 36.
Tf.: 06-26-331-623
06-20-438-048

Angol, német,
francia, olasz
TANFOLYAMOK,
TOLMÁCSOLÁS,
FORDÍTÁS.

BRITANNICA

2084 Pilisszentiván,
Kossuth u. 25. Pf.: 25.
Tel./fax: 26-367-198

DR. NÉMETH JUDIT

ÜGYVÉD

értesíti kedves ügyfeleit,
hogy áthelyezte irodáját
Pilisvörösvár, Dózsa Gy. u.
21. szám alá.

Ügyfélfogadás:

Hétfő, kedd, csüt.: 17-19 óráig.

Tel.: 26-330-780

**Hirdessen
a Vörösvári Újságban!**

**Hirdetési díjaink:
(ÁFA-val együtt)**

1/1 oldal =	10 000,- Ft
1/2 oldal =	5000,- Ft
1/4 oldal =	2500,- Ft
1/8 oldal =	1250,- Ft
1/16 oldal =	600,- Ft

**Köszönjük, hogy
a Vörösvári Újságot
1995-ben árusították:**

**Baba Bungi
Fogarasy Élelmiszerbolt
Foto Porst
Gyógyszertár
Havas Kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi Könyvtár
Krausz Mezőgazdasági Bolt
Liget ABC
Margit Minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki Élelmiszerbolt
Polgármesteri Hivatal
Szintai Papírbolt
Sztinka és Mirk
Vízöntő Gyógyszertár**

KÉPTELENSÉG!?

Képtelenség, ha a gyerekszoba fala csupaszon marad.
Képtelenség, ha a nappali falára nincs egy odaillő kép.
Képtelenség, ha ezért a pesti boltokban kell kóborolni.

Elég a **kép**-telenségből !

100

művészi nyomat és reprodukció,

300

olasz és német fa és fém képkeret,

3000

poszter Európa legnagyobb katalógusából !

A **mesebolt**

belső termében – február elsejétől – megnyitja
művészi nyomat-, poszter- és képkeret-kereskedését,
Pilisvörösvár főterén, a Községháza mellett.

Nyitva: Hétfő - péntek **9-20 h**, szombat **8-13 h**.

Telefon : 06 - 20 - 352 - 670

Vörösvári Újság

Merischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Onkormányzatának közéleti havilapja

Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Dr. Für Zoltán, Müller János, Póltiné Herbai Ágnes

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi

Szakközépiskola 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel.: 06-26-330-140

Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-60-347-023, 06-30-420-049)

Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila / Címlapfotó: Rásonyi Győzőné